

Universitatea
Transilvania
din Brașov

Erasmus+

Experiențe de neuitat și noi orizonturi.

Experiența Erasmus+ Experience

Călătorește
Învăță
Evaluează

Travel
Learn
Evolve

Desiderius Erasmus Rotterdamus

28 octombrie 1466, Rotterdam - Țările de Jos

28th of October 1466, Rotterdam - The Netherlands

12 iulie 1536, Basel - Elveția

12th of July 1536, Basel - Switzerland

**„Întreaga lume
este patria mea.”**

(Latină: „Patria est ubicumque est bene.”)

**"The whole world
is my homeland."**

(Latin: "Patria est ubicumque est bene.")

Alegerea numelui „Erasmus” face referire la Erasmus din Rotterdam, un savant de seamă și un lector inspirațional din perioada Renașterii, care a călătorit extensiv în Europa pentru a preda și a studia la mai multe universități.

În același timp, cuvântul „Erasmus” a fost ales și pentru că se potrivea perfect ca acronim al denumirii The EuRopean Community Action Scheme for Mobility of University Students.

Programul Erasmus+ a fost lansat de Uniunea Europeană în anul 2014, construind pe baza inițiativei Erasmus originale, începută în 1987. Inițial creat pentru a sprijini schimburile de studenți între universitățile europene, Erasmus s-a extins într-un program amplu care finanțează în prezent activități din domeniile educației, formării profesionale, tineretului și sportului în Europa și dincolo de granițele ei.

Erasmus+ promovează cooperarea transfrontalieră, înțelegerea interculturală și dezvoltarea competențelor, oferind milioane de studenți, profesori și profesioniști oportunitatea de a studia, lucra sau face voluntariat în străinătate. Scopul său este de a întări identitatea europeană și de a îmbunătăți calitatea educației și gradul de angajabilitate în țările participante.

The choice of the name “Erasmus” refers to Erasmus of Rotterdam, a leading scholar and inspiring lecturer during the Renaissance period who travelled extensively in Europe to teach and study at a number of universities.

But at the same time, the word “Erasmus” also served perfectly as the acronym for The EuRopean Community Action Scheme for Mobility of University Students.

The Erasmus+ programme was launched by the European Union in 2014, building on the original Erasmus initiative that began in 1987. Initially created to support student exchanges between European universities, Erasmus has grown into a broad programme that now funds education, training, youth, and sport activities across Europe and beyond.

Erasmus+ promotes cross-border cooperation, intercultural understanding, and skills development, giving millions of students, teachers, and professionals the chance to study, work, or volunteer abroad. Its goal is to strengthen European identity and improve the quality of education and employability throughout participating countries.

Mara-Teodora NIȚĂ

Seul/Seoul - Corea de sud/South Korea

Martie/March - Iunie/June 2023

Facultatea de Științe economice și administrarea afacerilor

Faculty of Economic Sciences and Business Administration

Porniți într-o călătorie nemaipomenită cu mine și Buwongi (bufnița mea)! Puneți-vă centurile de siguranță și luați-vă valizele în timp ce vă ghidez spre experiența vieții mele!

Povestea din spatele povestii:

La 12 ani am descoperit cultura sud-coreeană și m-am îndrăgostit de ea. Am început să ascult K-pop, apoi ceva mi-a declanșat curiozitatea și am devenit din ce în ce mai interesată de această cultură. Am început să învăț alfabetul lor (Hangul), apoi să urmez cursuri de coreeană și am continuat să învăț singură, pentru a înțelege și a descoperi mai multe. Am fost implicată în multe activități care s-au concentrat pe cultura sud-coreeană, mergând la evenimente și concerte K-pop și chiar am avut șansa de a face parte dintr-un grup de dans tradițional coreean. Cu timpul am încorporat lucruri în viața mea de zi cu zi, cum ar fi să gătesc mâncăruri coreene, să vizionez K-drame, să ascult K-pop, să citesc cărți scrise de autori coreeni etc. Practic a devenit o parte din viața mea. Multi oameni mi-au

Embark on an amazing journey with me and Buwongi (my owl)! Fasten your seat belts and grab your bags as I guide you to the experience of my life!

The story behind the story:

At the age of 12, I discovered South Korean culture and fell in love with it. I started listening to K-pop, then something sparked my curiosity, and I grew more and more interested in this culture. I began to learn their alphabet (Hangul), then to take Korean classes, and I kept learning on my own in order to understand and discover more. I got involved in many activities focused on South Korean culture, going to K-pop events and concerts, and even had the chance to be part of a traditional Korean dance group. Over time, I incorporated such things into my daily life as cooking Korean food, watching K-dramas, listening to K-pop, reading books written by Korean authors, and more. All this basically became a part of my life. Many people told me to stop dreaming of going to South Korea because "it's childish", but I'm glad I didn't. I worked

spus să mă opresc din a visa să ajung în Coreea de Sud, pentru că "este stupid", dar mă bucur că nu am făcut-o. Am muncit din greu și nu am încetat să cred în mine și în visul meu, iar momentul perfect a sosit, datorită circumstanțelor și oportunităților grozave, acum după 11 ani am ajuns aici, trăind visul în Coreea de Sud!

Începutul palpitant:

În fiecare călătorie există o motivare profundă care ne împinge să ne aventurăm în necunoscut, să explorăm noi orizonturi și să creștem. Pentru mine, participarea la programul Erasmus a reprezentat nu doar o oportunitate academică, ci și un drum spre autodesoperire și dezvoltare personală.

Cu inima plină de emoții, am părăsit casa părintească pentru a mă îmbarca într-o aventură unică, ce avea să devină cea mai frumoasă experiență din viața mea. Datorită faptului că sunt o fire foarte atentă la detalii și uneori prea perfecționistă, am trăit întotdeauna într-o lume confortabilă și pusa la punct până la cel mai mic detaliu, iar ideea de a pleca la celălalt capăt al lumii pentru atâta timp mi-a stârnit curiozitatea și teama în același timp. Cu toate acestea, știam că oportunitatea de a învăța într-un mediu complet diferit ar putea să îmi schimbe viața.

Viață universitară:

Această călătorie începe cu mine și cu micuța mea prietenă bufniță, pline de emoții și așteptări sosind în Seul, în campusul universitar. Am ajuns la Hankuk University of Foreign Studies (HUFS) cu multe așteptări și, așa cum mă gândeam, au fost îndeplinite. HUFS are un campus imens, foarte frumos și bine poziționat. În jurul campusului se poate găsi tot ce aveți nevoie, literalmente TOT: bibliotecă, cantină, cafenele, restaurante, bănci, fast-food, magazine deschise 24/7, stație de autobuz, stație de metrou, magazine de îmbrăcăminte, piețe, absolut tot ceea ce vă puteți imagina este acolo în apropiere.

Un alt lucru care mi-a plăcut la campus este că întotdeauna se întâmplă ceva și nu ai timp să te plictisești. Consiliul studenților și Organizația Internațională a Studenților (ISO) organizează o

hard and never stopped believing in myself and my dream, and the perfect moment came, due to great circumstances and opportunities; and now, after 11 years, here I am, living the dream in South Korea!

Thrilling beginnings:

In every journey there is a deep motivation that pushes us to venture into the unknown, explore new horizons and grow. For me, the participation in the Erasmus+ programme was not only an academic opportunity, but also a path to self-discovery and personal development.

With my heart full of emotions, I left my parents' house to embark on a unique adventure, which would become the most beautiful experience of my life. Being a very detail-oriented and sometimes perfectionist person, I had always lived in a comfortable and well-organised world, and the idea of going to the other side of the world for such a long time aroused my curiosity and fear at the same time. However, I knew that the opportunity to learn in a completely different environment could be life-changing.

Academic life:

This journey begins with me and my little owl friend, full of excitement and anticipation, upon our arriving in Seoul, on the university campus. We arrived at Hankuk University of Foreign Studies (HUFS) with many expectations and, as I thought, they were fulfilled. HUFS has a huge, very beautiful and well-positioned campus. Around the campus you can find everything you need, literally EVERYTHING: library, canteen, coffee shops, restaurants, banks, fast food, 24/7 shops, bus station, metro station, clothing stores, markets, absolutely everything you can imagine is there nearby. Another thing I liked about the campus is that there is always something going on and you never get bored. The Student Council and the International Student Organization (ISO) offer a lot of events to the students. In early semester, a concert was held on campus, in which the famous Korean singer Kwon Jung Yeol (known as 10CM), gave a heavenly show; and, besides that, the students performing in the dance club

mulțime de evenimente pentru studenți. La începutul semestrului, în campus a avut loc un concert pentru studenții universității în care celebrul cântăreț coreean Kwon Jung Yeol (cunoscut ca 10CM), a pregătit un spectacol de vis, iar pe lângă asta, studenții de la clubul de dans au pregătit și un dans tradițional coreean pentru a ne bucura și a ne ura bun-venit. Pe lângă asta, am început semestrul într-un peisaj de poveste, în care florile de cireși și magnoliile înflorite aduceau un aer boem...

Acum să vă spun puțin cum stă treaba cu viața universitară. Cursurile pe care le urmează studenții, sunt alese de fiecare, în funcție de ceea ce vrea să aprofundeze, ceea ce mi se pare minunat! Datorită faptului că vin din cadrul programului de masterat de Relații Economice Internaționale, cursurile pe care le-am ales eu aici au fost din cadrul Diviziei de Studii Internaționale (DIS) și au fost foarte interesante. Aceste cursuri m-au ajutat să înțeleg mai bine dinamica globalizării și impactul acesteia asupra economiei și societății. Am obținut o perspectivă detaliată asupra economiilor dezvoltate și a celor în curs de dezvoltare, ceea ce m-a ajutat să înțeleg mai bine complexitatea problemelor economice la nivel mondial. De asemenea, am avut ocazia să analizez probleme globale și regionale, care au contribuit la dezvoltarea mea în ceea ce privește politica internațională și problemele globale, care sunt subiecte de mare interes pentru mine- cum ar fi schimbările climatice, migrația și conflictele internaționale. Totodată, am avut șansa să studiez științe politice, un subiect care mi-a stârnit mereu curiozitatea. Aici am învățat despre procesele politice, guvernanta și relațiile internaționale, obținând o perspectivă mai amplă asupra modului în care funcționează lumea. Un alt curs interesant a fost cel despre înțelegerea culturii, care m-a ajutat să-mi dezvolt abilități de comunicare și de interacțiune interculturală. Prin aceste cursuri, am acumulat cunoștințe solide și abilități esențiale pentru a mă implica în domenii legate de globalizare, economie, politică și cultură. Dar cel mai mult mi-a plăcut diversitatea culturală de care am avut parte la discuțiile din cadrul cursurilor și seminarelor, unde am putut să

prepared in their turn a traditional Korean dance to enjoy and welcome us. Besides, we started the semester in a fairy-tale landscape, where the cherry blossoms and magnolias in bloom were bringing

bohemian vibes ...

Now let me tell you a bit about academic life. The courses that the students take are chosen by each one, depending on what they want to study in depth, which I think is wonderful! Due to the fact that I come from the master's study programme of International Economic Relations, the courses I chose here came under the Division of International Studies (DIS) and were very interesting. These courses helped me to better understand the dynamics of globalization and its impact on the economy and society. I gained a detailed

dezbatem subiecte actuale din lumea întreagă într-o nouă abordare.

De-a lungul semestrului, au fost mai multe activități interesante la care am participat în afara orelor, cum ar fi seara de film în aer liber, spectacole de dans sau muzică, ateliere de creație și multe altele. Există, de asemenea, câteva programe la care studenții se pot înscrie, cum ar fi programul GAT (Give-And-Take), în care studenții se ajută reciproc să învețe limba celuilalt sau programul Buddy în care un student internațional este asociat cu un student coreean și fac activități împreună și, de asemenea, activități de grup și excursii. Mai mult decât atât, există o listă lungă de cluburi la care studenții se pot înscrie, cum ar fi clubul sportiv, clubul de arte, clubul de voluntariat și așa mai departe. Toate aceste evenimente și activități fac viața academică a studenților mai plăcută, mai ales pentru că poți să-ți faci noi prieteni.

Călătorește, explorează si admiră:

Dacă aș spune că Seulul este pentru toată lumea, aș minți, dar un lucru pe care îl pot spune sigur, este că Seulul este ca un caleidoscop de atracții. Fuziunea sa dinamică între istorie și modernitate, între tradiție și inovație, creează o experiență cu adevărat de neuitat! Dacă sunteți mai interesați de istorie, cred că cel mai bun loc pentru a începe este Muzeul Național Coreean, care este gratuit. După ce ați înțeles un pic mai mult cultura, cel mai bine este să închiriați un Hanbok (costumul tradițional coreean) și să mergeți la Palatul Gyeongbokgung și prin împrejurimile sale până ajungeți în satul Bukchon Hanok (sat tradițional coreean). Dacă nu simțiți că acest tip de activități sună bine pentru dvs., nu vă faceți griji, vă puteți răsfăța la cumpărături în Myeongdong sau pur și simplu puteți savura cafeaua la una dintre numeroasele cafenele tematice pe care le puteți găsi oriunde. Dacă vă place mai mult să explorați, vă sugerez ca, pentru o vedere panoramică care vă va lăsa fără suflare, să vă îndreptați către Turnul N Seoul, pe vârful Muntelui Namsan sau la Lotte World Tower, care este a șasea cea mai înaltă clădire din lume. Iar pentru cei spirituali, puteți căuta alinare în mijlocul

insight into developed and developing economies, which helped me better understand the complexity of global economic issues. I also had the opportunity to analyse global and regional issues, which contributed to my development in terms of international politics and global issues, which are topics of great interest to me - such as climate change, migration and international conflicts. At the same time, I had the chance to study political science, a subject that had always sparked my curiosity. Here I learned about political processes, governance and international relations, gaining a broader perspective on how the world works. Another interesting course was the one on the comprehension of culture, which helped me develop my communication and intercultural interaction skills. Through these courses, I acquired solid knowledge and essential skills to engage in fields related to globalization, economics, politics, and culture. However, most of all I enjoyed the cultural diversity that I experienced in the discussions during the courses and seminars, where we could debate on current topics around world in a new approach.

Throughout the semester, there were several interesting extracurricular activities that we attended, such as outdoor movie nights, dance or music performances, creative workshops, and more. There are also a few programmes that students can register for, such as GAT (Give-and-Take), in which the students help each other to learn their languages, or Buddy, in which an international student is paired with a Korean student, and they perform various activities together, but also group activities and trips. Moreover, there is a long list of clubs that students can join, such as the sports club, arts club, volunteer club, and so on. All these events and activities make the students' academic life more enjoyable, especially because one can make new friends.

Travel, explore and marvel:

If I said Seoul is for everyone, I would be lying, but one thing which I can definitely say is that Seoul is like a kaleidoscope of attractions. Its dynamic fusion of history and modernity, tradition and innovation,

fi "transformare". Această călătorie academică și extracurriculară m-a transformat într-o persoană mai deschisă, mai înțelegătoare și mai pregătită pentru provocările viitoare. Erasmus+ nu a fost doar un program de schimb, ci o oportunitate de a-mi descoperi adevăratul potențial și de a-mi contura propriul drum în lumea academică și socială. Așadar, mobilitatea Erasmus nu este doar despre cursuri și examene, ci despre descoperirea propriei identități într-un context diferit. În final, vă las cu un citat drag mie care să vă inspire: "o persoană mică poate visa cel mai mare vis, poate picta cel mai mare tablou și poate face posibilități nesfârșite să devină realitate".

moments turned into moments of joy. At university, I met students from all over the world, made a lot of wonderful friends, and Seoul quickly became my second home. I feel that the friendships I made there will last forever. The places I travelled to and the experiences I had were unique and made me a different person, much more open and confident in my strengths. Therefore, my advice to everyone is: "Try to overcome your limits and fears and follow your dreams, because I promise you won't regret it!"

If I were to find a keyword defining my experience as an Erasmus student, that would be "transformation". This academic and extracurricular journey has made me a more open, understanding person, better prepared for the challenges ahead. Erasmus+ was not just a mobility exchange programme, but an opportunity to discover my true potential and forge my own path in the academic and social world. Accordingly, the Erasmus mobility is not just about courses and exams, but about discovering your own identity against a different background. To conclude, I will write down a quote that I cherish in order to inspire you: "A little person can dream the biggest dream, paint the biggest picture, and make endless possibilities come true".

Augustin - Ioan MĂTEA

Las Palmas de Gran Canaria - Spania/Spain
Februarie/February - Iunie/June 2024

Facultatea de Inginerie mecanică
Faculty of Mechanica Engineering

O mobilitate este definită, în primul rând, de persoana care ia parte la aceasta și de destinația aleasă. Fiind a doua oară când am plecat la studiu în străinătate cu o bursă ERASMUS, am crezut că nimic nu mă mai poate surprinde și că totul va merge ca pe roate. Acum mergeam în Spania, însoțit de doi prieteni, la sfârșitul anului III de licență (față de prima dată, când am fost în Kuala Lumpur, Malaezia, singur, la începutul anului II). Cu toate acestea, viața mi-a demonstrat că tot timpul trebuie să fii pregătit de noi provocări.

Îmi este imposibil să nu descriu această mobilitate prin comparație cu viața de student din Brașov, dar și cea din Malaezia. Dacă din prima mobilitate pot spune că am învățat să trăiesc în adevăratul sens al cuvântului și să las din griji la o parte, cred că lecția principală deprinsă din aceasta este că viața este exact cum o percep și că atitudinea contează mai mult decât orice.

A mobility is defined, first and foremost, by the person taking part in it and the chosen destination. As the second time I went to study abroad with an ERASMUS scholarship, I thought that nothing could surprise me any longer and that everything would go smoothly. Now, in my late senior year, I was going to Spain, accompanied by two friends (as against the first time, when I went alone to Kuala Lumpur, Malaysia, in late second year). However, life has shown me that I must always be prepared for new challenges.

I cannot help describing this mobility by comparison with the student life in Brașov, but also with the one in Malaysia. If I can say that my former mobility has taught me to live in the true sense of the word and to leave worries aside, I also dare say that the main lesson learned from this latter one is that life is exactly how I

În cadrul primei plecări, am avut extrem de mult noroc. Școala era în engleză și mi-a fost ușor să mă descurc la orele de curs deoarece aveam și pregătirea tehnică necesară și stăpâneam limba foarte bine. Cazarea în care am stat mi-a „livrat” cei mai buni prieteni pe care i-am avut acolo, colegii de apartament. Prin intermediul lor i-am cunoscut pe toți ceilalți și am fost introdus în acel grup superb de oameni cu care mă bucur că am împărtășit acea perioadă. Aici, în schimb, lucrurile au stat altfel. A trebuit să mă lupt și să caut mulțumirea și satisfacția, atât cadrul universității, cât și în plan social. Începând cu universitatea, am regăsit două mari diferențe față de ce văsesem până atunci. Prima dintre cele două a fost bariera lingvistică. Am fost foarte atent să aleg doar materii pentru care nivelul de spaniolă era „B1 recomandat”, deși majoritatea materiilor din oferta educațională erau descrise cu „B1 necesar”. În ciuda atenției acordate acestui fapt, dintre cele 7 examene finale doar la 2 am primit subiect în engleză, restul fiind în spaniolă. Iar la toate materiile, toate materialele de studiu și interacțiunile cu profesorii au fost aproape integral în spaniolă. Din fericire, universitatea gazdă a oferit un curs de limba spaniolă pentru studenții ERASMUS, fără care sigur nu aș fi promovat. Nici așa nu a fost ușor deloc, dar cumva am reușit să mă întorc integralist de acolo și un certificat pentru limba spaniolă de nivel B1!

A doua diferență semnificativă a fost modul în care eram tratați ca studenți. Aici mă simțeam mai mult ca în liceu. Multe materii aveau prezență obligatorie (inclusiv la cursuri) verificată riguros și toți profesorii dădeau teme multe și dese care nu erau neapărat scurte. Mă simțeam foarte controlat. În cadrul cursurilor de la UNITBV pot spune cu mâna pe inimă că am avut o prezență aproape perfectă în toți anii de studiu și rezultate pe măsură. Nu mă deranjează că trebuie să depun efort la universitate, dimpotrivă, mi se pare normal. Însă fiind obișnuit cu un grad mai mare de independență de a-mi organiza modul în care învăț și lucrez, nu a fost o schimbare plăcută deloc.

Într-o notă mai pozitivă, similar cu ce am trăit și în prima mobilitate, pot spune că sistemul școlar și

perceive it and that attitude matters more than anything.

During the first departure, I was extremely lucky. The tuition was in English and it was easy for me to do well during course times, as I also had the necessary technical training and mastered the language very well. My accommodation “delivered” me the best friends I had there, namely my flatmates. Through them, I met everyone else and was introduced to that wonderful group of people with whom I am glad to have shared that time. Here, on the other hand, things were different. I had to struggle and seek contentment and satisfaction, both academically and socially.

universitar din România m-a pregătit foarte bine pentru a face față acolo. Nu a fost vreun curs unde să nu mă descurc, deși de multe ori în primele două luni nu înțelegeam nimic din ce se vorbea în clasă. Din fericire, o dată ce se scriau niște date ale problemelor pe tablă și înțelegeam la ce se referă, mă descurcam. Am două rezultate de care sunt mândru pe parcursul studiilor acolo. Primul a fost cel de la Automatismos y Control (materie legată de programarea PLC-urilor în vederea automatizării la mod general). Deși a fost prima dată când am avut tangență cu subiectul și a fost un curs intens, am reușit să obțin nota 7. Nu am fost nici eu prea impresionat, până nu am aflat că dintre toți cei 60 de studenți, inclusiv cei localnici, cea mai mare notă a fost 8. Al doilea este că, în ciuda unei mari neînțelegeri cu un profesor de la seminar în urma căreia am primit nota 1 la acesta, am reușit să promovez materia cu 6,5 printr-un 9 obținut în cadrul examenului, examen susținut integral în spaniolă, inclusiv cu secțiuni cu răspuns deschis de 2-3 propoziții.

Legat de aspectele sociale, lupta menționată mai sus a fost de a realiza că deși am mers împreună, nu eram legat de prietenii mei. Spre surprinderea mea, suntem mult mai diferiți decât credeam și nici nu ne-am împrietenit cu aceiași oameni. Mi-a fost foarte greu să mă adaptez dinamicii dintre noi și să fac ce simt că vreau și am nevoie pentru a putea veni acasă împăcat că am profitat de mobilitate.

Comunitatea ERASMUS a fost absolut superbă în schimb. De la numeroasele activități ESN care aveau loc săptămânal (inclusiv seară de volei pe plajă și seară de dans latin cu instructor!!), la mulții oameni minunați și prietenoși pe care i-am întâlnit din toată Europa m-a impresionat foarte tare. Nu a fost primul meu ERASMUS, dar aici parcă a fost mai ușor de cunoscut lume. Cred că și natura destinației atrage un anumit tip de persoane și socializarea este facilitată mult de mediul de acolo, fiind foarte ușoară.

Un lucru total neașteptat dar care a avut un impact enorm asupra timpului petrecut acolo a fost cât de deschisă era comunitatea la activități și oameni noi.

Since my student years, I have found two big differences from what I had seen so far. The first of the two was the language barrier. I was very careful to only choose subjects for which the Spanish level was "advisably B1", although most subjects in the educational offer were described as "necessarily B1". Despite the attention I paid to this fact, out of the seven final exams, I only received an assignment in English for two, the others being in Spanish. And, in all subjects, the teaching aids and the interactions with the teaching personnel were almost entirely in Spanish. Fortunately, the host university offered a Spanish language course for the ERASMUS students, without which I certainly would not have passed. Nor in this way was it easy, but I somehow succeeded in returning as a fully accredited student and with a B1 language proficiency certificate for Spanish!

The second significant difference was the way we were treated as students. Here I felt more like in high school. Many subjects required compulsory attendance (inclusively for the courses), which was rigorously checked, and all the teaching personnel gave many and frequent assignments that were rather lengthy. I felt very much under control. As for the UNITBV courses, I can honestly say that I had an almost perfect attendance throughout my years of study and achieved commensurate results. I don't mind having to make an effort at university; on the contrary, it seems only normal to me. Nevertheless, being used to more independence in organising how I learn and work, it wasn't a pleasant change at all.

On a more positive note, similar to what I had experienced during my first mobility, I can say that Romania's pre-university and academic system prepared me very well to rise to the occasion there. There wasn't a course for me not to cope well with; although, many a time in the first two months, I didn't understand a single word of what was being said in class. Fortunately, once a few data of the problems were written on the board and I understood what they were referring to, I could handle it. I have two results that I am proud of during my studies there. The first

Luni seara era seara de volei pe plajă cu Erasmus, da. Însă duminică, miercuri și joi găseai grupuri organizate care jucau regulat și te puteai alătura. Pe lângă asta, am dat de un localnic care organiza drumeții săptămânal, gratis. De obicei sâmbătă dimineața porneam cu grupul organizat online de la stația de autobuz și ne întorceam seara, după o zi de plimbat prin natură. Erau numeroase astfel de ocazii de socializare, în urma cărora am ajuns să creez relații de prietenie foarte frumoase. La volei, de exemplu, am cunoscut o cântăreață din filarmonica orașului cu care am rezonat foarte bine. După o vreme, am ajuns să merg la un concert ca invitat și am aflat multe despre viața unui cântăreț profesionist.

was the one in Automatismos y Control (a subject related to PLC programming for general automation). Although it was the first time that I had any contact with the subject, and it was about an intensive course, I succeeded in getting a mark of 7. I wasn't too impressed either, until I found out that out of all 60 students, including the locals, the highest mark was an 8. The second is that, despite a major disagreement with a professor, which resulted in my receiving a mark of 1 in his seminar, I succeeded in passing the subject with a 6.5 through a 9 obtained in the exam, which was fully taken in Spanish, including open-ended sections of 2-3 sentences.

On the social side, the same struggle was to realise that, even though we made progress together, I wasn't tied to my friends. To my surprise, we are much more different than I thought and we didn't even make friends with the same people. It was very difficult for me to adapt to the dynamics between us and do what I felt like and I needed so as to return relieved to have fully capitalised on the mobility.

The ERASMUS community was absolutely splendid, instead. From the many weekly ESN activities (including beach volleyball evening and Latin dance evening with an instructor!!), to the many wonderful and friendly people from all over Europe whom I met, it impressed me very much. It was not my first ERASMUS, but here it seemed easier to meet people. I dare say that the nature of the destination attracts a certain type of people and socialization is much facilitated by the environment there, being very easy-going.

Something totally unexpected, which had a huge impact on my time there, though, was the community's openness to new people and activities. On Mondays, it was the Erasmus beach volleyball evening. However, on Sundays, Wednesdays and Thursdays, you could find organised groups that played regularly and you could join. Besides, I came across a local who organised weekly hikes for free. Usually, on Saturday mornings, we would start with the group previously organised

Locația geografică distinctă a insulei ne-a îndemnat spre o altă aventură – Maroc. Am găsit un grup organizat special pentru studenți Erasmus și am mers cu ei. Nici nu ne cunoșteam la început, dar săptămâna aceea de aventură ne-a unit atât de tare încât am rămas prieteni foarte apropiați pe tot parcursul mobilității. Mai mult, deja ne-am revăzut. Am decis să merg într-o excursie în care să îi vizitez, și așa am ajuns cu mașina din România până în Padova, Italia și înapoi, dormind numai la prieteni acasă și vizitând împrejurimi, împărțind tradiții din Italia, Slovenia și Croația. Și dintre ei, două grupuri sunt deja programate să mă viziteze în Brașov anul acesta. Mă consider incredibil de norocos că am întâlnit oameni atât de buni, oameni pe care acum îi consider mai mult decât prieteni.

Am încercat să menționez tot ce simt că a avut un impact asupra mea și m-a ajutat să evoluez în timpul meu acolo. Vă mulțumesc mult pentru timpul dedicat lecturii acestor rânduri despre cele mai semnificative trăiri din această perioadă a vieții mele. Au fost patru luni grele din unele puncte de vedere, dar absolut superbe și de neînlocuit. Exact cum spun despre prima mea mobilitate, nu le-aș da pe nimic!

online, from the bus station, and return in the evening, after a day of walking in nature. There were many such opportunities for socialising, as a result of which I ended up making very nice friendships. At volleyball, for example, I met a performer in the city's philharmonic orchestra with whom I highly resonated. After a while, I eventually went to a concert as a guest and learned a lot about a professional instrumental performer's life. The island's distinctive geographic location prompted us to another adventure – Morocco. We found a group especially organised for the Erasmus students and went with them. We didn't even know each other at first, but that week of adventure bonded us so much that we remained very close friends throughout the mobility. What's more, we've already seen each other again. I decided to go on a trip to visit them; and so, I made it by car from Romania to Padua, Italy, and back, sleeping only at my friends' homes, and visiting the surroundings, sharing traditions from Italy, Slovenia and Croatia. As for them, two groups are already scheduled to visit me in Brașov this year. I consider myself incredibly lucky to have met such nice people, whom I now consider more than friends.

I have tried to mention everything I feel to have had an impact on me and helped me evolve during my time there. Thank you very much for taking the time to read these lines about the most significant experiences during this time of my life. It was a tough four months in some ways, but absolutely gorgeous and irreplaceable. Just as I say about my first mobility, I wouldn't trade them for anything!

Frank Nana Querku AKOMEAH NUAMAH

Virginia - Statele Unite ale Americii/United State of America
August/August - Decembrie/ December 2023

Facultatea de Științe economice și administrarea afacerilor
Faculty of Economic Sciences and Business Administration

Sunt Frank Nana Querku Akomeah Nuamah, dintr-un sat din Asante Akim South Municipal în regiunea Ashanti din Ghana, numit DWENDWENASE, care nu poate fi găsit pe harta Google. Am urmat atât învățământul primar, cât și cel gimnazial în acest sat și am continuat la Presbyterian Senior High School în Bompata Asante Akim. Ulterior, am avut o admitere pentru a studia pentru programul meu de licență în BSc Mathematics Education la Universitatea de Educație, Winneba. Am câștigat Bursa Guvernului României în 2021 pentru a veni să studiez pentru masterat aici.

În calitate de student internațional din Ghana care studiază în cadrul Universității Transilvania din Brașov masteratul în Relații Economice Internaționale la Facultatea de Științe Economice și Administrarea Afacerilor din cadrul departamentului de Marketing, Turism-Servicii și Afaceri Internaționale, nu am fost discriminat, ci mai degrabă mi s-a oferit această oportunitate de a efectua o mobilitate Erasmus+ la Universitatea Radford din Virginia, Statele Unite ale Americii. Ca urmare, scopul acestui eseu este de a

I am Frank Nana Querku Akomeah Nuamah, from DWENDWENASE a village in the Asante Akim South Municipal in the Ashanti Region of Ghana. I had both my primary, and junior high education in this village and continue to Presbyterian Senior High School in Bompata Asante Akim for my secondary education. Afterwards, I had an admission to study for my undergraduate program in BSc Mathematics Education at the University of Education, Winneba. I won the Romania Government Scholarship in 2021 to come and study for my master's degree here. I am currently studying for my PhD in Finance under the Doctoral Grants for UNITBV International Graduates scholarship.

As an international student from Ghana studying for both my master's and Doctoral degree in Transilvania University of Brasov in International Economic Relations and Finance at the Faculty of Economic Science and Business Administration, I was not discriminated upon but rather was presented with this opportunity to undertake an Erasmus+ mobility at

evidenția semnificația și rezultatele experienței mele de studiu în străinătate în cadrul programului Erasmus.

Privind în urmă, programul de mobilitate mi-a oferit oportunitatea unică de a urma demersuri academice care mi-au completat diploma de master, inclusiv cursuri specializate (cum ar fi Finanțe personale, Principii de macroeconomie, Managementul operațiunilor și Managementul comunicării și negocierii profesionale) și colaborarea cu profesori și cercetători renumiți. În plus, majoritatea cursurilor au fost comparabile cu cele de la universitatea mea de origine.

Lista decanului (Dean's List) - Cea mai înaltă distincție academică care se acordă în fiecare semestru pe baza GPA-ului studenților din Universitatea Radford. Doar studenții care au obținut un GPA semestrial de cel puțin 3,4, cu un minim de 12 ore semestriale, obțin această onoare. Am fost onorat să fiu numit pe această listă pentru semestrul din toamna anului 2023, deoarece am obținut un scor perfect 4.0/4.0 al GPA în timpul mobilității mele în universitate.

Radford University in Virginia, United States of America during my MSc program. As a result, the purpose of this essay is to highlight the significance and results of my experience studying abroad on Erasmus.

Looking back, the mobility program gave me the unique opportunity to pursue academic endeavors that complemented my master's degree, including specialized courses (such as Personal Finance, Principles of Macroeconomics, Operations Management and Managing Professional Communication & Negotiation) and collaboration with renowned professors and researchers. In addition, most of the courses were comparable to those at my sending university.

Dean's List - A highest academic honor that is awarded each semester based on student GPA in Radford University. Only students who have earned a semester GPA of at least a 3.4, with a minimum of 12 semester hours, achieve this honor. I was honored to be named on this list for the Fall 2023 semester since I achieved a perfect score 4.0/4.0 of my GPA during my mobility in the University. I have attached my letter to this essay.

I actively engaged in all class activities throughout my academic journey in Radford, Virginia-USA. I got extra credit in all the classes I registered for within the semester (these are Personal Finance, Principles of Macroeconomics, Operations Management, Managing Professional Communication & Negotiation and Principles of Marketing) because of both my class attendance and class participation.

I was a member of a team of 3 students in the Managing Professional Communication & Negotiation class to debate as an against/cons on a topic: (You are part of a city government: Recycling for sustainable development Should our city start collecting recycling material?)

Furthermore, these classes sharpened and enhanced my research skills in addition to expanding my knowledge in these specific fields. Additionally, I had the honour of participating in insightful conversations and brainstorming sessions with esteemed instructors like Assistant Professor Javad Nosratabadi, Professor Dr. Bernd Kupka, and Professor Dr. Andrea Stanaland, who are business and economics experts from Davis

M-am implicat activ în toate activitățile de clasă pe parcursul călătoriei mele academice în Radford, Virginia-SUA. Am obținut credite suplimentare la toate cursurile la care m-am înscris în cadrul semestrului (acestea sunt Finanțe personale, Principii de macroeconomie, Managementul operațiunilor, Managementul comunicării și negocierii profesionale și Principii de marketing).

Am făcut parte dintr-o echipă de 3 studenți la cursul Managementul comunicării și negocierii profesionale pentru a dezbate în calitate de pro/contra pe o temă: (Faceți parte din administrația unui oraș: Reciclarea pentru dezvoltare durabilă Ar trebui ca orașul nostru să înceapă să colecteze materiale reciclabile?)

În plus, aceste cursuri mi-au ascuțit și îmbunătățit abilitățile de cercetare, pe lângă extinderea cunoștințelor mele în aceste domenii specifice. În plus, am avut onoarea de a participa la conversații perspicace și sesiuni de brainstorming cu instructori apreciați, precum profesorul asistent Javad Nosratabadi, profesorul Dr. Bernd Kupka și profesorul Dr. Andrea Stanaland, care sunt experți în afaceri și economie de la Davis College of Business and Economics și care au scris o recomandare puternică pentru mine. Conversațiile și interacțiunile cu profesorii menționați au avut o influență asupra tezei mele de masterat. În mod crucial, direcția și rezultatul cercetării mele au fost puternic influențate de sfaturile și cunoștințele cercetătorilor din aceste domenii.

College of Business and Economics and who wrote a strong recommendation for me. The conversations and interactions with the mentioned teachers had an influence on my master's thesis. Crucially, my research's direction and result were greatly influenced by the advice and knowledge of the scholars in these fields.

Bianca FRÎNCU

Kortrijk - Belgia/Belgium
Februarie/February - Iunie-June 2024

Facultatea de Științe economice și administrarea afacerilor
Faculty of Economic Sciences and Business Administration

Sunt mândră să spun că sunt prima studentă de la programul ID (Învățământ la distanță) care a avut curajul și ambiția să plece cu programul Erasmus+, iar această realizare îmi aduce o bucurie imensă.

Principalul meu gândul a fost „Ce fain ar fi dacă aș pleca într-o altă țară, să descopăr cum trăiesc zi de zi oamenii din altă țară”, iar de la gând până la fapte a mai fost puțin. Am făcut înscrierea online, având așteptări mici, iar după câteva zile am primit un telefon de la profesorul coordonator că pot pleca și să îi dau înainte de aplicarea, asta am și făcut. Pe parcursul completării de formulare am întâmpinat diferite obstacole, dar acestea nu m-au oprit din ambiția și dorința de a pleca. Am avut oportunitatea de a întâlni colegi din alte țări cu care am legat prietenii foarte frumoase, profesori foarte interesanți de la care am avut de învățat și care m-au motivat și inspirat. Momente de neuitat, excursii cu mulți pași făcuți și multe vafe belgiene delicioase. Am vizitat multe orașe din Belgia cu trenul, plimbări cu bicicleta, petreceri, picnicuri, am avut și seri de gătit dar să nu uităm că suntem la facultate, ne-am ocupat și de proiecte cu tematică faină și de actualitate și care ne-au stimulat creativitatea.

I take pride in saying that I am the first student in the ID (distance learning) programme who had the courage and ambition to leave with the Erasmus+ programme, and this achievement brings me a huge joy.

My main thought was “How cool it would be if I went to another country, to discover how the people of a different country live every day!”, and it took even less from thought to action. I applied online, with low expectations; and, after a few days, I received a call from the coordinating professor who said I could leave and go ahead with my application, which I did. While filling out the forms, I came across various obstacles, but they did not hinder my ambition and desire to go. I had the opportunity to meet colleagues from other countries together with whom I gained wonderful friendships, as well as very impressive professors from whom I had what to learn, and who motivated and inspired me. I experienced unforgettable moments, I enjoyed a few trips with many taken steps and many delicious Belgian waffles. I visited many cities of Belgium by train, I took bike rides, I went to parties, picnics; we also had cooking nights. However, let's not forget that we are in our student years; therefore, we

La Universitatea VIVES din Belgia, (poate și în alte facultăți din străinătate) tu trebuie să îți alegi ce materii vei dori să studiezi pe parcursul unui semestru, ceea ce îți oferă o perspectivă mai largă asupra altor materii, sau poate ești curios(ă) doar de un anumit subiect. Deși mi-ar fi plăcut să învăț flamandă/ olandeză; în schimb, mi-am dezvoltat pronunția în franceză, reușind să construiesc fraze cu mai multă ușurință.

Am descoperit cum să-mi organizez timpul eficient și să învăț mai bine, experimentând metode de predare care încurajează gândirea creativă și abilitatea de a gândi în alte limbi. Dacă îți plac provocările și spiritul de aventură, descoperirea altor culturi cum sunt (nu doar prin prisma unei vacanțe) te încurajează să depui dosarul, nu ai nimic de pierdut, ba mai mult doar de câștigat.. prieteni, experiențe, cunoștințe noi și profesori faini.

În Belgia, vremea este destul de ploioasă, iar mie nu-mi plăcea să ies pe timp de ploaie, dar acum nu mai am această problemă. Totodată, per total această experiență m-a ajutat foarte mult pe plan profesional, deoarece am exersat pronunția mea în engleză și competențele mele practice. Se poate orice, doar să ai curajul să faci primii pași apoi toate curg de la sine, iar mai târziu te vei gândi și vei spune ce frumoasă a fost experiența și ca ai mai merge

also worked on the assigned projects with interesting and topical themes that fostered our creativity.

At VIVES University of Belgium (maybe in other faculties abroad as well) it is you yourself who chooses what subjects to study during a semester, which gives you a broader perspective on other subjects, or you

might be interested in just one subject. Although I would have liked to learn Flemish/ Dutch, I developed my pronunciation in French instead, succeeding in building sentences with more ease.

I discovered how to efficiently organise my time and learn better, by practicing teaching methods that foster creative thinking and the ability to think in other languages. If you like challenges and the spirit of adventure, the discovery of other cultures as they are (not just through the lens of some holidays) I encourage you to submit your application, as you have nothing to lose, but rather much to gain... friends, experiences, new acquaintance, and great professors.

In Belgium, the weather is quite rainy; I didn't like to go out in the rain before, but now I no longer have this problem. Moreover, this experience as a whole helped me a lot professionally, because I improved my English pronunciation and my practical skills.

din nou. Pasul cel mai greu este să ieși din zona de confort. Odată ce ai curajul să faci asta, descoperi oportunități neașteptate pe toate planurile și te transformi în persoana care îți dorești să fii.

Anything is possible, if you just pluck up courage to take the first steps, and then everything will flow by itself; and later you will think it over and say how beautiful the experience was and that you would go again. The hardest step is to leave your comfort zone. Once you have the courage to do this, you come across unexpected opportunities on all levels and turn into the person you want to be.

Ana-Maria GRIGORAȘ

Sankt Pölten - Austria

Februarie/February - Iulie/July 2023

Facultatea de Matematică și informatică

Faculty of Mathematics and Computer Science

Mi s-ar părea firesc să încep acest eseu cu un mic context personal care, cred eu, poate explica ceea ce m-a făcut în primul rând să mă gândesc la o astfel de posibilitate. Totul a început cu o promisiune făcută în vara anului 2018, într-o vizită de câteva zile în Viena, Austria, cu scopul de a o descoperi. Încântătoarea vizită s-a transformat pe loc într-o promisiune că mă voi reîntoarce în ceea ce pentru mine reprezenta locul cel mai apropiat de Paradis, pentru mai mult de câteva zile. Promisiune care, odată cu înaintarea în vârstă a devenit pe zi ce trecea mai puternică, fiind resimțită ca un dor adânc pentru o persoană dragă. Astfel că, în vara anului în care am decis să rămân acasă și să studiez la Universitatea Transilvania, planul meu era deja bine construit în minte, fiind absolut sigură că eu îmi voi petrece o parte din cel de-al doilea an de facultate peste hotare, în locul mult visat. Primul pas al acestui plan a fost îndeplinit încă din primul semestru al anului întâi, aplicând pentru mobilitate.

Cu toate că avusesem ore de limbă Germană încă din clasa I, am avut rețineri în a aplica într-un program în

It would seem only natural for me to begin this essay with a little personal background which, I dare say, might explain what made me think of such a possibility in the first place. It all started with a promise made in the summer of 2018, during a few days' visit to Vienna, Austria, aimed at discovering it. The delightful visit immediately turned into a promise that I would return to what for me was the closest place to Paradise, for more than a few days. A promise that, with age, became stronger day by day, being felt as a deep longing for a loved one. Therefore, in the summer of the year when I decided to stay at home and study at Transilvania University, my plan was already well-built in my mind, and I was absolutely certain that I would spend part of my second study year abroad, in the place I had long dreamt of. The first step of this plan was taken as early as the first semester of the freshman year, by applying for this mobility.

Although I had taken German classes since first grade, I was somewhat reluctant to apply for a programme in this language; perhaps it was about the fear of the

această limbă; poate a fost teama de necunoscut. Acest lucru m-a făcut să aplic la un program în limba Engleză la o Universitate aflată la 20 de minute de mers cu trenul față de Viena, în orașelul Sankt Pölten, capitala landului inferior al Austriei, Niederösterreich. Fiind un pic sceptică, am pornit o „investigație” pe cont propriu pentru a afla mai multe despre oraș, dar în

special despre Universitatea de Științe Aplicate FHSTP. În ceea ce privește specializarea pe care urma să plec, Cyber Security, am aflat că este sus-clasată în topul universităților de specialitate în Europa. Urmând firul investigației mele, încetul cu încetul dubiile mele s-au risipit, fiind înlocuite de o nerăbdare asemenea celei resimțite în dimineața zilei de Crăciun când toți membrii familiei vor să știe cu ce cadouri îi va surprinde Moș Crăciun.

unknown. This made me apply for a programme in English at a University 20 minutes away by train from Vienna, in the small town of Sankt Pölten, the capital of Lower Austria, Niederösterreich. Being a little sceptical, I started an “investigation” on my own to learn more about the town, but especially about FHSTP University of Applied Sciences. As for the major I pursued, Cyber Security, I found out that it was highly ranked in the top of Europe’s specialised universities. Following the thread of my investigation, little by little, my doubts dissipated, being replaced by an impatience similar to that felt on Christmas morning when all family members look forward to finding what gifts Santa Claus will surprise them with.

Time flew by, all the documents had been filled out and were in order, the accommodation had been arranged, and so I found myself facing the departure. At first, I was overwhelmed by a huge fear of the unknown. It was the first time for me to live alone, away from my family, in a foreign country, with another way of thinking, with different customs, and basically to be myself a foreigner. But the fact that I had not been aware of this fear by then, or maybe I had only pushed it out of my mind, stroke me suddenly and quite hard. However, the promise made a few years ago was much stronger; therefore, on the 13th of February 2023, I said goodbye to my family and friends, and two days later I was confidently stepping onto Austrian soil.

This semester spent abroad was for me a unique, unforgettable experience, felt like a step into another reality, six months lived in a second, with achievements of years. An experience that formed and built me both personally and academically, being for me a spectacular rise in a brief period of time, which I am almost sure could not have happened under other circumstances.

One of the highlights of my Erasmus+ mobility was studying in a different academic environment. I had the opportunity to study in a unique educational institution, straight from the future. A place built according to the modern student’s standards, which

Timpu s-a scurs cu repeziciune, toate documentele au fost puse la punct, cazarea fusese rezolvată și astfel m-am trezit în fața plecării. Inițial am fost cuprinsă de o imensă frică de necunoscut. Era pentru prima dată când urma să locuiesc singură, departe de familie, într-o țară străină, cu un mod diferit de gândire, cu obiceiuri diferite, fiind, în fond, un străin. Însă faptul că nu conștientizasem această teamă până atunci, sau nu am vrut să mă gândesc la ea, m-a lovit brusc și destul de tare. Cu toate acestea promisiunea făcută în urmă cu câțiva ani a fost mult mai puternică, așadar, în data de 13 Februarie 2023 mi-am luat rămas bun de la familie și prieteni, iar două zile mai târziu pășeam cu încredere pe pământ austriac.

Acest semestru petrecut în străinătate a reprezentat pentru mine o experiență unică, de neuitat, resimțită precum un pas făcut într-o altă realitate, șase luni trăite într-o secundă, cu realizări de ani de zile. O experiență care m-a format și construit atât personal cât și academic, reprezentând pentru mine o ascensiune imensă într-un timp scurt, de care sunt, aproape, sigură că nu ar fi putut avea loc în alte împrejurări.

Unul dintre momentele deosebite ale mobilității mele Erasmus+ a fost studiul într-un mediu academic diferit. Am avut oportunitatea de a învăța într-o instituție de învățământ unică, venită direct din viitor. Un loc construit conform standardelor studentului modern, care cuprindea atât restaurant, cinematograful, bibliotecă și sală de spectacol, cât și un simulator al unui spital, laboratoare special concepute pentru editarea audio-video, studiouri de muzică și fotografie și laboratoare de informatică cu tehnologie de ultimă generație. Porțile le erau deschise studenților zi și noapte, 24 din 24, pe baza unui card de acces, propunând un mediu propice învățării. Este o instituție super echipată din punct de vedere tehnic, care mi-a oferit acces la cursuri și profesori de calitate, cu o mentalitate de dascăl uluitoare, oferind din plin tot ce îi trebuie unui student pasionat de cunoaștere și care dorește să afle mai mult pe zi ce trece. Această schimbare a mediului academic mi-a permis să explorez perspective și abordări noi în domeniul meu de

included a restaurant, a cinema, a library and a performance hall, as well as a hospital simulator, laboratories specially designed for audio-video editing, music and photography studios, and IT laboratories with state-of-the-art technology. The doors were open for the students day and night, round the clock, based on an access card, offering an environment conducive to learning. It is a highly equipped institution in technical terms, which gave me access to quality courses and professors with an amazing teaching

mentality, fully offering everything that a student who is fond of knowledge and wants to learn more with each passing day needs. This change of academic environment allowed me to explore new perspectives and approaches in my field of study, applied computer science, but also to expand my knowledge, for example

studiu, informatică aplicată, dar și să-mi extind cunoștințele, de exemplu cursuri despre securitate cibernetică aplicată. Totodată am descoperit orizonturi mult mai largi în ceea ce ține de meseria de informatician, nu doar programator, ci și auditor sau „hacker”, totodată făcând și cercetări în domenii practice, de exemplu folosirea inteligenței artificiale în simularea creierului uman. Am fost provocată să devin mai deschisă la minte, să înțeleg și să apreciez diversitatea și să învăț să mă adaptez la situații noi. Am învățat să mă descurc într-un mediu străin, ceea ce m-a făcut mai independentă și sigură pe mine.

Astfel ajungem la un alt aspect remarcabil al mobilității mele Erasmus+: oportunitatea de a lucra într-un mediu multicultural. Am cunoscut studenți și profesori din întreaga lume și am colaborat cu aceștia la proiecte academice și de cercetare. Această interacțiune diversificată m-a ajutat să învăț să lucrez eficient într-un mediu intercultural, depășind barierele continentului nostru, să dezvolt abilități de comunicare, să leg strânse prietenii, să îmi largesc orizonturile, precum și cunoașterea de noi culturi și obiceiuri ale acestora.

În timpul mobilității, am avut, de asemenea, ocazia de a participa la conferințe și evenimente academice de prestigiu, facultatea gazdă organizând des astfel de evenimente atât în limba germană, cât și în limba engleză. Am prezentat cercetări și proiecte realizate în colaborare cu colegii mei, și am fost recunoscută pentru contribuția mea la aceste evenimente. Aceste experiențe m-au ajutat să-mi dezvolt abilitățile de prezentare și să-mi întăresc încrederea în calitățile mele academice. Totodată am avut la dispoziție cursuri de limba germană și cultură austriacă pentru a face șederea noastră cât mai interactivă și mai plăcută. Am avut oportunitatea de a învăța prin călătorii și a experimenta pe cont propriu, vizitând Austria în lung și în lat, călătorind și întărindu-mi din ce în ce mai tare ideea că toate acele orașe conservate și ferite cumva de brațele timpului, Alpii cei impunători, castele și palate scoase direct din poveștile Disney, natura prezentată în cea mai frumoasă formă a sa, arhitectura

courses on applied cyber security. At the same time, I discovered much broader horizons as regards the job of computer scientist, not only as a programmer, but also as an auditor or even a “hacker”, while also doing research in practical fields, for example the use of artificial intelligence in simulating the human brain. I was challenged to become more open-minded, understand and appreciate diversity and learn to adapt to new situations. I learned to cope in a foreign environment, which made me more independent and self-confident.

This brings us to another remarkable aspect of my Erasmus+ mobility, namely the opportunity to work in a multicultural environment. I met students and professors from all over the world and collaborated with them on academic and research projects. This diverse interaction helped me learn to work effectively in an intercultural environment, going beyond the barriers of our continent, developing communication skills, making close friends, broadening my horizons, as well as getting to know new cultures and their customs.

During the mobility, I also had the opportunity to participate in prestigious academic conferences and events, with the host faculty often organising such events in both German and English. I submitted and presented research and projects made in collaboration with my colleagues, and was appreciated for my contribution to these events. These experiences helped me develop my presentation skills and have more confidence in my academic qualities. At the same time, we had German language and Austrian culture courses available to make our stay as interactive and enjoyable as possible. I had the opportunity to learn through travel and to experience on my own, visiting Austria far and wide, traveling and increasingly strengthening my conviction that all those cities, well preserved and somehow protected from the grip of time, the imposing Alps, the castles and palaces as if straight out of Disney stories, the nature presented in its most beautiful form, the impressive architecture, the classical music concerts, the events organised so as to

impresionantă, concertele de muzică clasică, evenimentele organizate cu scopul de a pune în valoare și cele mai mici lucruri, muzeele pline de cunoaștere și frumos, toate acestea și multe altele însumate, reprezintă cu adevărat un mic colț de rai.

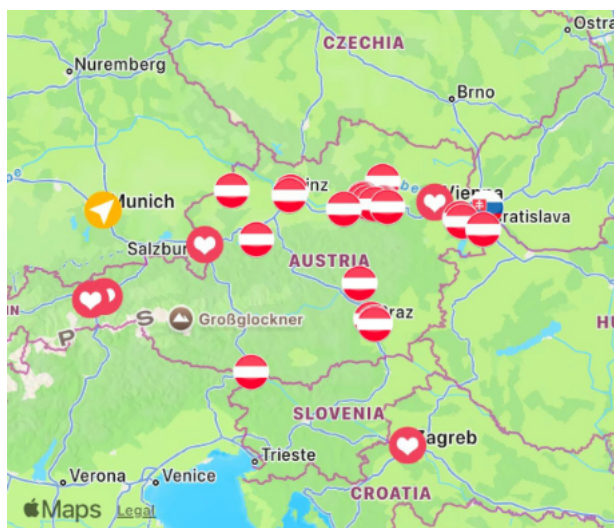
Așadar, pentru mine mobilitatea în care tocmai am luat parte este neprețuită, o experiență de învățare unică și extraordinară, atât din punct de vedere academic, social, cultural cât și personal, putând să mă descopăr și să învăț lucruri noi despre mine zilnic. Am avut ocazia de a învăța într-un mediu academic de top, de a lucra cu studenți internaționali talentați și de a-mi dezvolta abilități academice și de comunicare. Această experiență a avut și încă are un profund impact asupra mea, fiind foarte recunoscătoare pentru această posibilitate. Nu regret deloc și nu mi-aș fi dorit să schimb nimic, poate doar faptul că a fost prea scurtă, schimbând semestrul pe mobilitatea de două semestre. Dar cred totuși cu tărie că așa a fost să fie și nu aș fi apreciat poate la fel de tare dacă timpul nu ar fi avut aceeași valoare.

Educația este o forță transformațională, iar mobilitatea Erasmus+ a demonstrat că aceasta poate să unească studenți din întreaga lume pentru a împărtăși cunoștințe, pentru a lucra împreună și pentru a construi un viitor mai bun.

bring out into relief even the littlest things, the museums full of knowledge and beauty, all this and many more add up to create a genuine piece of heaven.

Accordingly, for me the mobility I have just completed is invaluable, a unique and extraordinary learning experience, both academically, socially, culturally and personally, as I could discover myself and new things about myself every day. I had the opportunity to learn in a top academic environment, to work with talented international students and to develop my academic and communication skills. This experience had and still has a deep impact on me, and I am very grateful for this opportunity. I have no regrets at all and I wouldn't change anything, maybe just its briefness, turning the one-semester into a two-semester mobility. But I still firmly believe that's how it was meant to be and I might not have appreciated it as much if time had not been of the same value.

Education is a changing force and the Erasmus+ mobility has shown that it can bring together students from all over the world to share knowledge, collaborate and build a better future.

Maria TĂNASE-PAPADATOU

Atena/Athens, Grecia/Greece
Octombrie/October 2023 - Iulie/July 2024

Facultatea de Inginerie Mecanică
Faculty of Mechanical Engineering

Bună ziua tuturor,
Mă numesc Maria Tănase-Papadatou și sunt studentă la facultatea de Inginerie Mecanică. Am finalizat o mobilitate Erasmus+ de studiu pe parcursul anului universitar 2023-2024 în orașul Atena din Grecia.

Am ales să fac mobilitatea la University of West Attica la Egaleo. Alegerea mea a fost însoțită de faptul că sunt grecoaică și româncă. M-am născut și am trăit toată viața în Atena, până când am venit să studiez în România. Toata viața mea nu am avut o opinie bună despre cele două țări, pentru că sunt considerate țări cu multe probleme, pe care nu multă lume le alege pentru a trăi sau pentru a studia acolo. Totuși, opinia asta mă întrista. Dar mobilitatea Erasmus+ m-a făcut să-mi schimb părerea.

Totul a început când a trebuit să plec din Grecia în timpul pandemiei Covid din motive personale și căutam un loc să studiez unde nu au fost aplicate măsuri foarte stricte. Am ajuns la Brașov, unde mă simțeam ca și cum am avut un refugiu uimitor. Auzeam multă lume în jurul meu să vorbească foarte frumos despre Grecia, și îmi spuneau că sunt foarte norocoasă că vin din această țară. Din cauza asta a început să-mi

Good day everyone,
My name is Maria Tănase-Papadatou and I am a student at the Faculty of Mechanical Engineering. I completed an Erasmus+ mobility of study in the city of Athens, Greece, during the 2023-2024 academic year. I chose the University of West Attica at Egaleo as the venue of my mobility. My choice was substantiated by the fact that I am Greek and Romanian alike. I hadn't nurtured too good an opinion on these two countries all my life by then, because they are considered to be fraught with problems, and are not chosen by many people for living or studies. And yet, this opinion filled me with sadness at the same time. However, the Erasmus+ mobility made me change my mind.

It all started when I had to leave Greece during the Covid pandemic, for personal reasons, and I was looking for a place to study where not too strict measures were being applied. I ended up in Brașov, where I felt under an amazing shelter. I heard a lot of people around me talking very nicely about Greece, telling me how lucky I was to come from this country. For this reason, I began to miss Greece. The Erasmus+ mobility gave me the opportunity to revisit the place where I was born and where I had lived all my life, but

fie dor de Grecia. Mobilitatea Erasmus+ mi-a dat oportunitatea să trăiesc din nou locul unde m-am născut și unde am trăit toată viața, dar printr-o altă perspectivă. A fost momentul când am iubit și mai mult cele două țări.

În timpul mobilității am trăit viața unui student în Grecia, cu toate provocările pe care el are, pentru că am făcut cursurile împreună cu studenții greci. Am ales așa pentru că voiam să trăiesc din plin viața de student grec și pentru că voiam să echivalez complet programul meu academic cu cât de multe cursuri posibile. În plus, doresc să le mulțumesc profesorilor mei pentru cunoștințele pe care mi-au oferit și pentru suportul lor. Cursurile și laboratoarele au fost foarte interesante și mi-a făcut plăcere să mă duc la ele. Îmi place mult să fac sport și am ales să fac antrenamente cu echipa masculină de baschet a universității. M-am plimbat prin Atena și am descoperit locuri noi pe care nu le-am vizitat în trecut și care au fost fascinante.

Am trăit probleme pe care deja le știam că există, cum a fost cucerirea universității de la studenți din cauza opunerii lor la alegerile politicianilor. Universitatea fiind închisă pentru 2-3 luni, am fost nevoită să învăț singură la biblioteca națională. Știu că studenții au dreptate pentru unele situații, dar simt că nu este asta soluția potrivită pentru rezolvarea problemei. Oare care este soluția pentru a opri deciziile care sunt nedrepte pentru majoritatea populației?

În finalul acestei mobilități s-a întâmplat încă ceva, pe lângă plimbările splendide la plajă mării Mediterane. În fiecare an, în multe păduri și localități în Grecia există incendii. Am trăit asta în fiecare an când locuiam acolo. Dar anul acesta, muntele Penteli, care este aproape de casa mea, a fost complet ars și distrus. Menționez acest eveniment pentru că a contribuit la nașterea unei dorințe pentru viitor.

Din cauza acestor incendii am realizat că doresc să mă ocup cu prevenția și rezolvarea lor, pe parcursul anilor mei de studii. În cercetarea soluțiilor mai eficiente, cu respect față de această țară, care este părăsită de mulți

from a different perspective. It was the very moment when I loved the two countries even more.

During my mobility, I lived a Greek student's life, with all the challenges s/he might face, because I attended the courses together with the Greek students. I made this choice because I wanted to live a Greek student's life to the fullest, and because I pursued the equivalence of as many courses as possible in my academic schedule. Besides, I would like to thank my professors for the knowledge they provided me with and for their support. The courses and labs were very interesting and I enjoyed participating in them. I have a really good time playing sports; therefore, I chose to practice with the men's basketball team of the university. I walked around Athens and even discovered new places which I had not visited before, and which I found fascinating. I experienced problems that I already knew existed, such as the university being seized by students, because of their opposition to the politicians' elections. As the university was closed for 2-3 months, I had to study alone at the National Library. I know that students are right about some situations, but I feel that this is not the right solution to solve the problem. What would then be the solution to stop the decisions that are unfair to most of the population?

At the end of this mobility, something else happened, apart from the splendid walks on the Mediterranean beach. Every year, fires break in many forests and towns of Greece. I experienced this every year when I lived there. However, this year, Mount Penteli, which is close to my home, was completely burnt and destroyed. I mention this event because it helped a wish for the future come into being.

Because of these fires, I realized that I wanted to deal with the issue of fire prevention and fighting during my years of study, namely to search for more effective solutions, with respect for this country, which has been abandoned for many years. And I know that Romania is aware of this, because it has always helped us very much. My dream is to work between the two countries and succeed in bringing them together to create

ani. Și știu că România are aceasta cunoștință, pentru că ne-a ajutat mult mereu. Visul meu este să lucrez între cele două țări și să le pot aduce în colaborare pentru crearea invențiilor care pot face un viitor mai bun. Sunt ambele țări minunate și nu trebuie lăsate fără sprijin și abandonate.

Vă mulțumesc mult tuturor!

inventions for a better future. They are both wonderful countries and should not be left without support and abandoned.

Thank you very much everyone!

Prince Brandonne Vahirua NTSIMOU

Paris - Franța/ France

Septembrie/September 2022 - Februarie/February 2023

Facultatea de Construcții

Faculty of Civil Engineering

Mă numesc NTSIMOU Prince, sunt din Congo Brazzaville. Sunt student la facultatea de Construcții în domeniul de Construcții civile industriale și agricole. Când am ajuns în România trebuia să învăț românește pentru a studia în limba română și pentru a ma integra în societate, atunci am făcut un an de pregătire, după ce am terminat anul pregătitor, am început facultatea de construcții. Făcând doua semestre în România am vrut să mai plec în alta țară cu scopul de a vedea cum se desfășoară lucrurile în altă parte și mi-am adus aminte că visul meu din copilărie era să mă duc să studiez în Franța pentru că am auzit multe lucruri despre Franța; anumiți oameni spuneau că sistemul lor educațional este ușor iar alții spuneau că este foarte greu. A studia în Franța pentru mine a fost atunci o provocare. Însă astăzi datorită programului Erasmus am putut să-mi împlinesc un vis.

Cea mai mare dificultate era să mă adaptez la sistemul lor de predare, pentru că în Franța ca să poți intra într-o școală de inginerie trebuie să faci înainte 2 ani de

My name is NTSIMOU Prince, I come from Congo Brazzaville. I am a student at the Faculty of Civil Engineering, in the field of Civil, Industrial and Agricultural Constructions. Upon arriving in Romania, I had to learn Romanian, as I was to study in Romanian; and, with a view to integrating myself into society, I attended a year of preparation. Only after completing the Romanian Language Preparatory Year could I actually be enrolled at the Faculty of Civil Engineering. After completing two semesters in Romania, I felt like visiting another country in order to see how things worked somewhere else; and I remembered that one of my childhood dreams was to go and study in France because I had heard a lot about France; some people were saying that their education system was easy, and others - that it was very difficult. Studying in France was a challenge for me at the time. However, these days, due to the Erasmus programme, I could fulfil my dream.

The biggest difficulty was the adaptation to their teaching system; given that in France, in order to be

pregătire și în timpul acelor 2 ani se fac mai multe materii științifice, după acei 2 ani se continuă pentru încă 3 ani ca să poți deveni inginer, asta făcea că atunci când profesorii explicau, ei presupuneau că eu am făcut în anii pregătitori, atunci trebuia să dublez eforturile mele ca să pot ajunge la aceleași nivel cu colegii mei. Până la urmă mi-a plăcut foarte mult. Aceasta experiența, pot spune că m-a ajutat să ies din zona mea de confort.

Având cursurile în două clase diferite am avut puține temeri dar până la urmă totul se rezolvă, cu ajutorul coordonatorilor Erasmus din Paris am putut să definesc lucrurile prioritare; care erau examen, laborator, seminar și curs. Mă bucur că am putut să promovez majoritatea materiilor cu note bune.

Am învățat de la anumite proiecte de echipă că a fi inginer nu se rezumă numai la partea de calcul dar și la dezvoltarea abilităților de comunicare între colegi, să-mi explic o idee și să ascult părerea altora fie bună sau rea.

De multe ori se organizau și ateliere de redactare a CV-urilor, scrisoarea de motivare, veneau HR de la companii de construcții și făceau și anumite simulări de interviuri. Există și un sistem de sponsorizare; firmele sponsorizează o generație adică ajută studenții din

admitted to an engineering school, one must have completed 2 preparatory years; and, during those 2 preparatory years, several academic disciplines are studied; after those 2 years, one continues for another 3 years in order to become an engineer. That's why, while explaining, the professors were under the assumption that I had completed the preparatory years; therefore, I had to double my efforts so that I could reach the same level as my colleagues. In the end, I really enjoyed it. This experience, I can definitely say, helped me to step out of my comfort zone.

Having the courses in two different classrooms, I was a little worried, but eventually everything works out. In Paris, with the Erasmus coordinators' help, I could define the priority things; which basically were exam, laboratory, seminar and course. I am glad that I could pass most of the disciplines with good grades.

I have learned from certain team projects that being an engineer is not only about calculation, but also about the development of the communication skills between colleagues, which involved explaining an idea and listening to other people's opinions, whether good or bad.

Often, workshops were organised on writing CVs and cover letters; human resource representatives from construction companies came and did some mock interviews. There is also a sponsorship system; the companies sponsor a class, that is, they help the students of that class find an internship, a job after they graduate, which is quite something.

A forum called Forum ESTP 43 was held on the 6th of December 2022, where which over 200 companies gathered at Parc Expo Porte de Versailles to present their companies, their work and a possibility to recruit students for internships and jobs. During this event, I could create good networking because I met with company managers who gave me their business cards. Apart from school, I really enjoyed the activities organised by the students; for me, Erasmus means fun as well, and often the ESN Student Association

generația respectivă să găsească loc de practică, sau un loc de muncă după ce termină, care este un lucru de apreciat.

S-a ținut pe data de 06 decembrie 2022 un forum numit Forum ESTP 43, unde peste 200 de companii s-au adunat la "Parc des expositions porte de Versailles" pentru a prezenta firmele lor, lucrările lor și o posibilitate de a angaja studenți pentru practică și pentru cei care caută loc de muncă. În timpul acestui eveniment am putut să fac networking bun căci m-am întâlnit cu managerii firmelor și mi-au dat cărțile lor de vizită.

În afară de școală mi-au plăcut foarte mult activitățile organizate de studenți, pentru mine Erasmus înseamnă și distracție de multe ori asociația de studenți ESN organiza evenimente pentru studenți Erasmus de pildă vizita orașului Paris, picnic, petreceri și multe alte activități.

Cum se spune "totul este mișcare, totul este schimbare". Această experiență m-a schimbat, acum privesc lucrurile altfel, nu învăț ca să fiu doar un inginer de aici dar de peste tot, știind că alții, undeva, se pregătesc pentru a construi lumea noastră. M-am dus și nu doar am învățat, am și descoperit mai sus de tot m-am schimbat, nu în rău dar în bine.

Această mobilitate n-ar fi fost realizată fără implicarea coordonatorilor de la UNITBV și ESTP Paris și le mulțumesc pentru ajutorul lor, datorită lor am putut să încep și să termin mobilitatea fără probleme de a echivala materialele.

organised events for the Erasmus students, such as visits to the city of Paris, picnics, parties, and many other activities.

As they say "everything is motion, everything is change". This experience has changed me, now I look at things differently, I'm learning so as to be an engineer not only here, but everywhere, knowing that others, somewhere, are training in their turn to build our world. I went and not only did I learn, but I also discovered that, above all, I changed, not for the worse, but for the better.

This mobility could not have come to pass without the involvement of the coordinators from UNITBV Brașov and ESTP Paris, and I thank them for their help, as due to them I could start and finish the mobility without discipline-equivalence problems.

George Eduard TELEA

Madeira - Portugal, Portugal
Februarie/February - Iunie/June 2024

Facultatea de Sociologie și Comunicare
Faculty of Sociology and Communication

Când am decis pentru prima dată să particip la programul Erasmus, alegând peisajele vibrante și liniștite ale insulei Madeira, Portugalia, mi-am imaginat că va fi o oportunitate de a-mi lărgi orizonturile. Ce nu știam, însă, era cât de profund avea să mă transforme această experiență, umplându-mi viața de culori, sunete și chipuri pe care nu (mi) le închipuisem vreodată. Nu am suficiente cuvinte să-mi exprim recunoștința și onoarea de a fi fost student la Universitatea din Madeira, în Funchal. Am ajuns aici în semestrul al doilea al anului universitar 2023–2024, fără să pot prevedea cât de adânc avea să pătrundă magia insulei în sufletul meu.

Din momentul în care am coborât din avion, o transformare ciudată, dar emoționantă, a început să prindă contur în mine – o metamorfoză pe care prietenii mei din Erasmus au observat-o imediat. Am devenit „Băiatul de pe Insulă”, o poreclă care reflectă felul în care acest loc, cu frumusețea, căldura și energia sa, a început să mă modeleze (cine devineam). Totul părea diferit: peisajele scăldate de soare, ritmul relaxat al vieții pe insulă, și felul în care oamenii zâmbeau și te întâmpinau cu brațele deschise. Eram complet absorbit într-o lume a perspectivelor diverse, alături de străini

When I first set my mind on joining the Erasmus programme in the vibrant and peaceful landscapes of Madeira, Portugal, I imagined it as an opportunity to enlarge my worldview. What I didn't know was just how profoundly it would reshape me, filling my life with colours, sounds and faces I had never anticipated. I don't have enough words to express my sense of honour and gratitude for the privilege of being a student at the University of Madeira in Funchal. As I arrived in the spring semester of the 2023–2024 academic year, I couldn't have foreseen just how deeply the island's magic would seep into my soul.

From the moment I stepped off the plane, a strange but thrilling transformation took root in me, a metamorphosis that my fellow Erasmus friends quickly noticed. I became the “Island Boy”, a nickname which embodies the way this place and its beauty, warmth, and vibrancy began to shape who I was becoming. Everything felt different: the sun-kissed landscapes, the easy-going rhythm of island life, and the way people smiled and welcomed you with open arms. I was immersed in a world of diverse perspectives, of kind strangers who became friends and teachers with

blânzi care au devenit prieteni și profesori pasionați de artă și viață. Artiști, exploratori, localnici și alți studenți Erasmus au țesut împreună o comunitate care a dat fiecărei zile o senzație de prospețime și motivație.

În acele prime zile, am descoperit o pasiune pe care nu știam că o am – fotografia – învățată de la dragul meu profesor de fotografie - João, un om a cărui căldură și răbdare ne-au încurajat să vedem dincolo de obiectiv și să surprindem sufletul din fiecare subiect. Dăruirea lui João față de studenți, în special față de cei Erasmus, a fost profund inspirațională. A fost primul profesor care ne-a primit cu adevărat în curricula sa și ne-a făcut să ne simțim incluși, ghidându-ne în explorarea lumii prin lentilă. Am lucrat atât cu camere digitale, cât și analogice, dar dincolo de tehnică și setări, João ne-a învățat să surprindem sufletul fiecărui cadru. Cu fiecare fotografie, învățam nu doar despre tehnica de fotografiere, ci și despre perspectivă, răbdare și poezia subtilă a momentelor de zi cu zi. La finalul semestrului, am fost entuziasmat să lucrez la un proiect care avea să devină o mândrie pentru studiile mele de licență: „The Invisible” – un proiect care ne invita să descoperim și să surprindem nevăzutul. Pentru mine, acest proiect a crescut și s-a transformat în „Walks”, prima ediție a unei cărți de fotografie pe care sper să o continui în anii ce vor veni, capturând nu doar locuri, ci și sentimente înghețate în timp.

O altă experiență definitorie a parcursului meu academic a fost proiectul „Connections” – o provocare profundă și emoționantă. Nu a fost o simplă temă, ci o împletitură de povești de viață ale oamenilor pe care i-am întâlnit în Funchal. Sarcina noastră era simplă, dar de mare impact: să intervievăm zece persoane și să le adresăm întrebarea „Cine este persoana cu care simți cea mai profundă conexiune?” Răspunsurile au fost la fel de variate precum oamenii care le-au oferit, modelate de sinceritatea și liniștea acelei dimineți de duminică în centrul orașului Funchal. Unii au vorbit despre legături de familie, alții despre prieteni vechi sau iubiți de departe, iar câțiva au găsit conexiuni în locuri complet neașteptate.

a passion for both art and life. Artists, explorers, locals, and fellow Erasmus students wove a tapestry of community that gave each day a feeling of refreshment and motivation.

In those early days, I discovered a passion I didn't know I had, photography, learnt from my dearest Photography Professor João, whose warmth and patience encouraged us to see beyond the lens and into the heart of the subject. João's dedication to his students, especially his Erasmus newcomers, was inspiring. He was the first teacher to embrace us fully in his curriculum and made us feel included, guiding us to capture the world through a lens. Under his guidance, we explored both digital and analogue cameras; but beyond techniques and settings, João taught us to capture the soul within each scene. With every shot, we learned not only about photography, but also about perspective, patience, and the subtle poetry and sense of everyday moments. By the end of the semester, I was thrilled to work on a project that would become a proud milestone of my bachelor's studies: "The Invisible". The project that invited us students to discover and capture the unseen grew for myself into "Walks", the first edition of a photography book I hope to expand in years to come, capturing not just places, but feelings frozen in time.

Să trăiesc singur într-o țară străină a fost o adevărată călătorie de autocunoaștere. La început, singurătatea a fost apăsătoare – erau momente în care tânjeam după confortul familiar de acasă, după familie și prieteni. Însă, cu timpul, distanța m-a învățat să mă adaptez. Am învățat să întâlnesc cu oameni noi – localnici, turiști, artiști și alți studenți Erasmus – și, în scurt timp, am simțit un sentiment profund de apartenență care a depășit orice graniță. Există o magie aparte în a te conecta cu oameni din medii diferite – ne-am împărtășit culturile, am râs de diferențele dintre noi și am descoperit o unitate în diversitatea care ne-a adus împreună.

Funchal a devenit, treptat, o a doua casă, plină de ritmuri și ritualuri care m-au atras. Plimbările nocturne cu prietenii ne duceau adesea la „Tuesday Jam Session” de la Escola Normal – un eveniment local îndrăgit, unde muzica și creativitatea curgeau liber. Aceste jam sessions au devenit un punct central al timpului meu acolo, un loc unde oameni din toate colțurile lumii se adunau pentru a împărtăși muzică și povești. Într-o seară de neuitat, am avut chiar ocazia să o întâlnesc pe Delia Matache – o artistă româncă celebră și unul dintre idolii mei, la ale cărei concerte mersesem de șapte ori în anul precedent – care se afla întâmplător pe insulă.

Another defining experience of my academic journey was the “Connections” project, a deeply moving and eye-opening task. This was no ordinary assignment; it was a tapestry of stories from people whose paths we crossed during our time in Funchal. Our task was simple but profound: to interview ten individuals and ask each one “Who is the person you feel most connected to?” The answers we received were as varied as the people themselves, shaped by their openness and comfort on that quiet Sunday morning in downtown Funchal.

Some shared stories of familial ties, others spoke of old friends or distant loved ones, and a few found connections in unexpected places.

Living on my own in a foreign country was a journey of self-discovery. At first, the solitude felt heavy, there were moments when I longed for the familiar comfort of home, family and friends. Yet, over time, the distance taught me adaptability. I learned to connect with new people, locals, tourists, artists, and other Erasmus students; and soon I felt a powerful sense of belonging that went beyond limits. There’s a particular magic in connecting with those who come from different walks of life, we shared our cultures, laughed over differences, and found unity in the diversity that brought us together.

Funchal itself became a second home, alive with rhythms and rituals that drew me in. Night-time wanderings with friends often led us to the lively “Tuesday Jam Session” Escola Normal, a beloved local event where music and creativity flowed freely. These jam sessions became a focus of my time there, a place where people from all backgrounds gathered to share music and stories. One unforgettable evening, I even met Delia Matache, a well-known Romanian artist and one of my idols, to seven concerts of whom I had gone during the previous year, who happened to be on the island. By day, we roamed Madeira’s lush trails and bumpy coats, hiking above the clouds on some of the world’s most inspiring trails. These daytime excursions were equally special, moments of silence and reflection in the beauty of nature, punctuated by laughter and

Ziua, exploram traseele luxuriante și coastele accidentate ale Madeirei, urcând deasupra norilor pe unele dintre cele mai spectaculoase poteci din lume. Aceste excursii de o zi erau la fel de speciale – momente de tăcere și reflecție în mijlocul naturii, presărate cu râsete și conversații. Fiecare călătorie, fiecare peisaj incredibil ne apropia tot mai mult, pe mine și prietenii mei, creând legături și amintiri care păreau la fel de eterne ca peisajele insulei.

Și apoi a fost mâncarea – o explozie de arome și texturi care mi-au dezvăluit sufletul bucătăriei portugheze. Fiecare îmbucătură era o revelație – de la frageda friptură de vită cu unt și/de usturoi până la divinul Pastel de Nata. Într-o zi, am decis să-mi impun o provocare: să mănânc câte un Pastel de Nata în fiecare zi. Această „dietă cu Pastel de Nata” a fost poate o alegere ciudată, dar a devenit un ritual – o mică plăcere nevinovată căreia acum îi duc dorul. Mâncarea insulei a fost mai mult decât hrană – a reflectat căldura și pasiunea celor care o pregăteau.

Privind în urmă/înapoi, experiența mea Erasmus a fost mult mai mult decât un schimb academic – a fost o misiune de autocunoaștere, o lecție despre putere și emoții, construită din momente de bucurie pură și umanitate împărtășită. Am ieșit din această experiență cunoscându-mă mai bine, cu o apreciere profundă pentru perspective pe care altfel nu le-aș fi întâlnit niciodată. Oamenii pe care i-am cunoscut – cândva străini – au devenit familie, prieteni, profesori și suflete-pereche care mi-au deschis inima și mintea în moduri neașteptate.

În afară de familia mea adevărată, care va rămâne mereu în mintea și sufletul meu, prietenii legate în Madeira mi-au lăsat convingerea de neclintit că „acasă” poate fi oriunde te simți înțeles și apreciat. Cu recunoștință și o inimă plină de amintiri, privesc spre viitor cu speranța că voi purta mereu această călătorie în mine și că voi prețui mereu acea parte din mine care nu s-a temut de riscurile unei astfel de experiențe și care a avut curajul să pornească singură la drum.

conversation. Each journey and each incredible landscape drew me and my friends closer, creating bonds and memories that felt as eternal as the island's scenery.

And then, there was the food, a mix of flavours and textures that introduced me to the heart of Portuguese cuisine. Each bite was a revelation, from the succulent beef steak topped with garlic butter to the divine Pastel de Nata. One day, I decided to challenge myself to eat one of these custard-filled pastries every day. This “Pastel de Nata Diet” may have been a quirky decision, but it became a ritual, a small indulgence that I now miss dearly. The island's food was more than nourishment, it reflected the warmth and passion of the people who made it.

Reflecting on this journey, my Erasmus experience was far more than an academic exchange, it was a mission of self-discovery, a lesson of strength and emotions based on moments of pure joy and shared humanity. I emerged from this experience knowing myself better, with an appreciation for perspectives I would have never encountered otherwise. The people I met, once strangers who became family, friends, teachers and soulmates who opened my heart and mind in ways I never expected. Apart from my real family who will always remain in my mind and soul, the friendships I forged in Madeira have left me with an unshakable belief that home can be wherever you feel understood and valued. With gratitude and a heart full of memories, I look forward to carrying this journey within me forever and to always cherishing my inner self for not thinking of any risks that might come along with such experience, and for the courage that I had to do this on my own.

Rebeca TODERAȘCU

Kielce, Polonia - Poland

Facultatea de Psihologie și științele educației

Faculty of Psychology and Educational Sciences

Deschid ochii. E dimineată, dar încă devreme să-mi încep ziua. Mă concentrez pe lumina difuză din cameră, pe zgomotele pierdute de dincolo de ferestre și încerc să-mi imaginez, fiind cu un picior încă în lumea viselor, cum ar arăta viața mea în mod ideal. Nu stau mult pe gânduri și realizez că trăiesc una din cele mai faine perioade din viață. De fapt, îmi trăiesc viața ideală de când sunt aici.

Sunt de aproape 6 luni în Kielce, Polonia, într-o mobilitate Erasmus de un semestru. Nu pot compara experiența aceasta cu niciuna anterioară și nici nu-mi doresc asta. Vreau ca lunile petrecute aici să fie fără seamăn pentru mine, cu momente pe care să le conserv cu grijă în minte și suflet, ca bucurii pentru prezent și amintiri pentru viitor.

Primul astfel de moment care îmi vine în minte în dimineata aceasta este primul proiect pe care l-am realizat aici, la Jan Kochanowski University, alături de doamna profesor Paulina Forma, la materia Psihologia familiei. După săptămâni întregi de studiu, scriere și organizare a proiectului, a venit ziua prezentării. Cu multe emoții am prezentat tema „Familia tradițională în România” în fața studenților polonezi, iar la final, cu inima cât un purice, așteptam momentul feedback-ului din partea publicului. E clar, nu eram pregătită pentru ce a urmat; studenții am început aplauzele, iar pe doamna

I open my eyes. It's morning, but still too early to start my day. I focus on the dim light in the room, on the vague noises beyond the windows and try to imagine, one foot still on the realm of dreams, what my life would ideally look like. It doesn't take me long to realise that that I'm living one of the best times of my life. In fact, I've been living my ideal life since I've been here.

I have been in Kielce, Poland in a one-semester Erasmus mobility for almost 6 months. I cannot compare this experience to any previous one, nor do I want to. I want the months spent here to be unparalleled for me, with moments to dearly preserve in my mind and soul, as joys for the present and memories for the future.

The first such moment that comes to my mind this morning is the first project I achieved here, at Jan Kochanowski University, together with Professor Paulina Forma, in the subject of Family Psychology. After weeks of studying, writing, and organising the project, the day of the presentation arrived. With great emotion, I presented the topic “Traditional family in Romania” in front of the Polish students; and, in the end, my heart pounding, I was expecting the feedback of the audience. Clearly, I was not prepared for what would follow; the students started applauding, and I saw the

profesor am zărit-o ștergându-și ochii umezi. Nu are sens să vorbesc despre trăirile mele; cu ochii în lacrimi și inima plină de împlinire, am realizat că sunt exact în locul potrivit, cu oamenii potriviți, cu resursele și energia potrivite. Mai târziu, în ziua respectivă, doamna profesor Forma mi-a mărturisit că nu mai avusese de-a face cu studenți români și că nu se aștepta ca un tânăr să vorbească cu atâta căldură și emoție despre țara sa.

În timp ce zâmbesc, încă cu gândul la ziua aceea, îmi apare în minte o altă amintire din categoria „Împliniri academice în Kielce”. E vorba de ziua în care am participat la ultimul curs de limbă poloneză, cu domnul profesor Stanislaw Cygan. După un semestru întreg în care am participat la cursurile dumnealui, evaluarea, care s-a finalizat cu nota maximă, a fost pentru mine o confirmare a faptului că pot, că sunt capabilă să reușesc ceea ce îmi propun și că în viață, mai devreme sau mai târziu, sub o formă sau alta, munca depusă este răsplătită.

Nu pot să nu-mi amintesc și experiența cu doamna profesor Magdalena Drezno, la materia „An introduction to the variety of psychology applications”. Am avut de realizat, împreună cu alte două colegi din Spania, un proiect intitulat „How to become a psychotherapist in Romania vs. Spain”. Fiecare dintre

professor wiping her tearful eyes. There is no need to talk about my own feelings; with eyes full of tears, yet a heart of fulfilment, I realised that I was at the right place, with the appropriate people, with the adequate resources and energy. Later that day, Professor Forma confessed to me that she had never supervised Romanian students before and that she did not expect a young person to speak with such warmth and emotion about his or her country.

As I smile, still thinking about that day, another memory under the “Academic achievements in Kielce” category comes to my mind. It is about the day I attended my last Polish language course, with Professor Stanislaw Cygan. After a whole semester in which I attended his courses, the evaluation, which I passed with the highest mark, was for me a confirmation that I can, that I am capable of achieving what I set out to do, and that in life, sooner or later, in one form or another, hard work is rewarded. I cannot help remembering the experience with Professor Magdalena Drezno, in the subject “An introduction to the variety of psychology applications”. I had to achieve, together with two other colleagues from Spain, a project entitled “How to become a psychotherapist in Romania versus Spain”. Each of us made research and we wrote the report on the aforementioned topic, and I did the presentation together with the Spanish girls, again in an amphitheatre, in front of the students and several Polish teachers, involved in their turn in the activity and curious about what we were going to recount. After our presentation, two of the Polish professors prepared their own presentation for us in which they explained a psychologist’s path in Poland, which enriched the activity. The major challenge here was to combine the two presentations, the two perspectives and to find the differences and common points between the path to be followed by a Romanian and, respectively, a Spanish psychologist. Furthermore, as it was an activity conducted for almost half the semester, in which several professors were involved, the pressure and emotions felt were all the stronger. Once again, the feedback of the audience, the professors’ appreciations and the highest mark were, for me, confirmations that that I am where I need to be and I’m doing what I have to do.

noi am documentat și am realizat raportul scris despre temă, iar prezentarea am făcut-o împreună cu fetele din Spania, din nou într-un amfiteatru, în fața studenților și a mai multor profesori polonezi, implicați în activitate și curioși de ceea ce le vom povesti. După prezentarea noastră, doi dintre profesorii polonezi ne-au pregătit o prezentare în care ne-au expus traseul unui psiholog în Polonia, ceea ce a îmbogățit activitatea. Provocarea majoră aici a fost să îmbinăm cele două prezentări, cele două perspective și să găsim diferențele și punctele comune între traseul de urmat al unui psiholog român și unul spaniol. În plus, fiind o activitate desfășurată pe aproape jumătate de semestru, în care au fost implicați mai mulți profesori, presiunea și emoțiile resimțite au fost cu atât mai puternice. Din nou, feedback-ul din partea audienței, aprecierile domnilor profesori și nota maximă pe care am obținut-o au fost, pentru mine, confirmări că sunt unde trebuie și fac ce trebuie.

Nu reușesc să mă gândesc mult la experiența aceasta și îmi răsare alta în minte, proiectul din cadrul cursului „Creativity”. A fost printre ultimele teme primite acolo, iar cerința era să realizez un afiș care să illustreze parcursul în mobilitatea Erasmus. Ceea ce a fost interesant și provocator a fost că trebuia să realizez tema împreună cu Brianca, singura colegă din România cu care eram acolo. Ea a fost singura studentă româncă, cu care am împărțit camera, cursurile, multe momente și amintiri. A fost plăcut să ne așezăm seara la ceai, să reflectăm asupra drumului nostru în Erasmus, să ne amintim momentele plăcute sau provocatoare, să scriem despre ele și să le organizăm într-un afiș reușit. Nu știam la ce să ne așteptăm în ziua prezentării, însă feedback-ul primit a fost, din nou, copleșitor. Mai mult decât cuvintele de apreciere, profesoara a simțit să ne valorifice munca altfel, așa că a așezat afișul nostru pe unul din panourile de la intrarea în universitate. Ne-a spus că vrea ca toți studenții polonezi să vadă frânturi din experiența noastră și că merităm ca o parte din noi să rămână mereu în universitatea lor, prin acel afiș. Îmi place să cred că afișul nostru încă e acolo, pe afișul de la intrarea în universitate, ca o amprentă a mea, a noastră, a locului de unde venim, a ceea ce suntem.

I can't even think too much about this experience as another one comes to my mind, the project in the "Creativity" course. It was among the last assignments received there, and the requirement was to create a poster that would illustrate the path in the Erasmus mobility. What's interesting and challenging is that I had to complete the assignment together with Brianca, the only Romanian colleague whom I was there with. She was the only Romanian student, with whom I shared the room, the courses, many moments and memories. It was nice to sit down for tea in the evening, to reflect on our Erasmus journey, to remember the pleasant or challenging moments, to write about them and to organise them into a successful poster. We didn't know what to expect on the day of the presentation, but the feedback we received was, once again, overwhelming. More than with words of appreciation, the Professor felt she wanted to give special recognition to our work; therefore, she put our poster on one of the billboards at the university entrance. She told us that she wanted all Polish students to see a few fragments of our experience and that that we were worthy of a part of us always remaining in their university, through that poster.

Tot încercând să cuprind cu mintea toate experiențele academice de aici din Kielce, nu pot să nu-mi amintesc de proiecte precum „Why is important interpersonal communication?“, „Creativity and Intelligence“, „Ego and defense mechanisms in the function of negative emotions based on the thoughts of Anna Freud“, „The life and work of Salvador Dali“. Realizate cu ajutorul profesorilor faini din cadrul facultății, toate aceste proiecte au devenit amintiri numai bune de pus aproape de inima mea.

Nu pot să nu amintesc de ziua în care am gătit profesorilor poale-n brâu. A fost o activitate în care se alegea de către profesori o țară, iar studenții de acolo alegeau o rețetă tradițională țării lor și o găteau. Am ales, cu Brianca, să gătim poale-n brâu, fiind sigure că e ceva neîntâlnit în Polonia. Fără modestie, ne-au ieșit chiar delicioase, iar profesorii au confirmat asta. A fost o zi tare simpatică, iar profesoara care a coordonat activitatea a scris un articol despre noi și rețeta noastră și l-a publicat în revista universității lor.

Privind retrospectiv, toate aceste experiențe au o dublă valență pentru mine. Pe de o parte, performanțele obținute în Polonia sunt o validare personală că sunt capabilă să reușesc ceea ce îmi propun și mult mai mult. Pe de altă parte, simt că toate rezultatele obținute acolo sunt o mulțumire, un tribut adus Universității Transilvania, Facultății de Psihologie, profesorilor, tuturor celor care au contribuit în vreun fel la modelarea mea ca student, psiholog și om, în adevăratul sens al cuvântului. Întorcându-mă cu notă maximă la toate materiile, nu pot decât să mă bucur, să mă simt mândră de ceea ce am realizat și să fiu recunoscătoare pentru tot ce am trăit acolo. Toate apusurile superbe, diminețile liniștite în cafenele, escapadele în marile orașe poloneze, vizita la Auschwitz, toate acestea au nevoie de mai mult de câteva pagini.

Mulțumirile mele, în cel mai sincer mod, se îndreaptă spre familia mea, care m-am susținut cu căldură chiar și de la mii de kilometri depărtare și spre cei care mi-au deschis orizontul și mi-au oferit șansa de a participa la

I like to think that our poster is still there, on the billboard at the university entrance, as an imprint of mine, of ours, of where we come from, of what we are. While trying to comprehend all the academic experiences here in Kielce, I cannot help recalling projects like “Why is interpersonal communication important?”, “Creativity and intelligence”, “Ego and defence mechanisms in the function of negative emotions based on the thoughts of Anna Freud”, “The life and work of Salvador Dali”. Made with the help of the wonderful teachers in the faculty, all these projects have become good memories to keep close to my heart.

I cannot help dwelling a little upon the day I cooked for my professors our traditional cheese pie. It was an activity where the professors chose a country and the students there picked a traditional recipe of their country and cooked it. I and Brianca opted for the traditional cheese pie, being sure that it was something unprecedented in Poland. Without modesty, they came out really delicious, and the professors confirmed this. It was a very nice day, and the professor who coordinated the activity wrote an article about us and our recipe and published it in the magazine of their university.

Looking back, all these experiences have a double valence for me. On the one hand, the performances I attained in Poland are a personal validation that I am capable of achieving what I set out to do and much more. On the other hand, I feel that all the results I achieved there are an homage to Transilvania University, to the professors, to everyone who has contributed in some way to shaping me as a student, psychologist and human being, in the fullest sense of the word. Returning with the highest marks in all subjects, I can only be happy, feel proud of what I have achieved and be grateful for everything I experienced there. All the gorgeous sunsets, the quiet mornings in the cafés, the getaways to the great Polish cities, the visit to Auschwitz, all of these need more than a few pages.

un proiect Erasmus, cadre didactice și colegi.

Cu amintiri de povestit nepoților și lecții valoroase de primit, doresc tuturor studenților să aibă ocazia de a trece printr-un astfel de proiect. E mai mult decât schimbarea temporară a universității. E un amalgam de trăiri, adaptări la necunoscut, depășiri de limite, prietenii, lacrimi de tristețe și bucurii, carusele de emoții. E o lecție de viață.

My most sincere thanks go to my family, who warmly supported me even from thousands of kilometres away, and to the ones who opened my horizons and gave me the chance to participate in an Erasmus project, whether they are teaching personnel or colleagues.

With memories to recount to the grandchildren and valuable lessons to receive, I wish all students the opportunity to go through such a project. It is more than a temporary change of university. It is an amalgam of experiences, adaptations to the unknown, overcoming of limits, friendships, tears of sadness and joy, carousels of emotions. It is a life lesson.

Augustin - Ioan MĂTEA

Kuala Lumpur - Malaezia/Malaysia
 Octombrie/October 2022 - Februarie/February 2023

Facultatea de Inginerie mecanică
 Faculty of Mechanical Engineering

O mobilitate este definită, în primul și în primul rând, de persoana care ia parte la aceasta și de destinația aleasă. În cazul acestei mobilități, persoana care a luat parte am fost eu, Augustin-Ioan Mătea, atunci student care începea cu mari așteptări anul II al studiului său de licență. Așteptările și emoțiile erau cu atât mai mari cu cât nu începeam anul universitar la universitatea mea, de acasă, ci la „Univeristi Malaya” – a 9-a universitate, după ranking, în toată Asia și numărul 65 în lume.

Astfel, în data de 27 septembrie 2022 am aterizat pe aeroportul din Kuala Lumpur, un oraș cu populația cât jumătate din toată țara în care locuisem întreaga viață. Când am aterizat nu cunoșteam pe nimeni pe o rază de aproximativ 8000 km. Era seară și un autobuz plin cu fețe străine dar prietenoase, m-a dus la cazarea rezervată anterior. Acolo, în acel bloc cu locuințe de studenți, aveam să trăiesc următoarele 5 luni.

A mobility is defined, first and foremost, by the person taking part in it, and by the chosen destination. In the case of this mobility, the attendee was I myself, Augustin-Ioan Mătea, then a student who was entering the second year of his bachelor's studies with great expectations. My expectations and emotions were all the greater as I was not entering the academic year at my university, at home, but at “Univeristi Malaya” – the 9th ranked university in Asia, and the 65th worldwide.

Thus, on 27 September 2022, I landed at the airport of Kuala Lumpur, a city with a population half that of the entire country where I had lived my entire life. When I landed, I knew no one within 8000 km. It was evening, and a bus full of strange but friendly faces took me to the previously booked accommodation. There, in that student housing block, I would live for the next 5 months.

marea mea surpridere, doamna cu sticla de Borsec, era soția unui respectabil profesor român participant la o conferință. Acel domn era fostul rector al UniTBv, care mi-a spus că tocmai el a înființat colaborarea UniTBv cu programul Erasmus, adică el era, în parte cel puțin, motivul pentru care aveam eu privilegiul de a mă afla acolo și de a-mi schimba viața definitiv. Nu mi-a venit să cred și m-am emoționat incredibil. Sper că am avut suficientă prezență de spirit cât să îi mulțumesc, dar nu mai țin minte.

Am trăit extrem de multe experiențe în lunile de acolo, mult prea multe pentru a le menționa aici. Dar cred că cel mai important lucru pe care îl pot destăinui este că acolo simt că am trăit cu adevărat pentru prima dată. Am fost aruncat într-o lume străină și a trebuit să încep totul de la 0. Începând cu ce mâncam și cum îmi aranjam camera în fiecare zi, cu modul în care mă comportam în mediul academic ca și student străin și nu în ultimul rând, cu oamenii pe care i-am găsit și cu care am petrecut timpul acolo. Oameni pe care acum îi numesc frați și surori, nu foști colegi de apartament sau prieteni.

Cred că cel mai bine pot încheia prin a afirma cu tărie că nu aș da acele 5 luni din viața mea pe nimic. Atât de valoroase le consider pentru modul în care m-au făcut să cresc ca și persoană, caracter, student și prieten și atât de mult pun preț pe amintirile făcute acolo și pe toate locurile incredibile pe care le-am vizitat. Vă mulțumesc că ați citit aceste rânduri despre experiența mea în această mobilitate.

I lived a tremendous amount of experiences during the months spent there, far too many to mention here. However, I think the most important thing for me to reveal is that I feel that's where I truly lived for the first time. I was thrown into a foreign world and had to start everything from scratch. From what I ate and how I arranged my room every day, through how I behaved in the academic environment as a foreign student to, last but not least, the people I encountered and spent my time with. People whom I now call brothers and sisters, not only former roommates or friends.

I dare say I can best conclude by emphatically stating that I would not give those five months of my life for anything. That's how precious I think they are for the way they have made me grow as a person, student and friend, in terms of character, and that's how much I cherish the memories I made there and all the incredible places I visited.

Thank you for reading these lines about my experience in this mobility.

Încet, au început și cursurile și am văzut că nu trebuia să mă tem atât de mult de acel ranking. Fără nicio îndoială că sunt oameni foarte valoroși și performanți acolo, dar în timpul orelor de curs nu pot spune că mă simțeam foarte diferit de felul în care mă simțeam la cele din Universitatea „Transilvania”. Și domnii și doamnele profesori de acolo tot oameni sunt. Și ei se bucură când văd studenți entuziaști, atenți și activi. Și ei au zile rele și zile bune. Și acolo unii de multe ori ar fi vrut să fie în altă parte, sau erau foarte obosiți și alții veneau cu gogoși la ore ca să facă o atmosferă mai plăcută pentru toată lumea.

Spre surprinderea tuturor colegilor de la diversele cursuri, și a mea!, nu m-am comportat deloc asemenea majorității studenților exchange. După o scurtă vreme, eram primul care îndrăzne să pună întrebări despre ce

Slowly, the classes started and I realised that I shouldn't be so afraid of that ranking. There is no doubt that there are very valuable and high-achieving people there; however, during the classes, I didn't feel much differently to the way I felt within "Transilvania" University. There, the professors are people like us, too. They enjoy just as much seeing enthusiastic, attentive and active students. They also have bad days and good days. There as well, some of them often wished they were somewhere else, or felt very tired, and others would come to class with donuts to make the atmosphere more pleasant for everyone.

To the surprise of all my classmates, and mine!, I did not behave at all like most of the mobility exchange students. After a short while, I was the first to dare to ask questions about what was written on the blackboard and to signal the mistakes when they appeared, I was the one who asked for clarifications about the assignments that had not been explained very well by the teacher, and the one who offered to be the group leader whenever necessary. I can't forget the moment when, after a seminar, a group of four students whom I considered the best in that course (mechanics) came to ask me what we had to do, after all, and to take a picture of my notebook with the problems I had solved because they didn't succeed in grasping what had been discussed at the blackboard. Apart from my committed attitude at the university and the actual courses, I can't say there are many similarities between the universities. A huge campus, just like a small town, where everything happens – if you lived in the dorms on campus, you could stay in here even for a month; the emphasis was on individual study – formidable, huge libraries with both individual and shared workspaces to facilitate study; numerous canteens at each faculty building on campus, all of which were small, locally run businesses with very good food. I ended up going to the canteen of the Faculty of Economics, where they had the best and cheapest food and the cleanest refectory. Living there for a semester was a great experience.

se scria la tablă și să semnaleze greșeli când apăreau, eram cel care cerea lămuriri legate de temele pe care le primeam și nu erau explicate foarte bine inițial de profesor și cel care se oferea să fie lider de grup unde era cazul. Nu pot uita când după un seminar au venit la mine un grup de 4 studenți pe care eu îi consideram cei mai buni de la acel curs (mecanică) să mă întrebe ce aveau până la urmă de făcut și să îmi facă poză la caiet cu problemele rezolvate atunci pentru că ei nu reușiseră să înțeleagă ce fusese discutat la tablă.

În afară de atitudinea mea implicată de la universitate și cursurile propriu-zise, nu pot spune că există multe asemănări între universități. Un campus imens, un mic oraș, în care se întâmpla totul – dacă locuiai la căminele din campus, puteai să nu ieși din cadrul lui și o lună, accentul se punea acolo pe studiu individual – și biblioteci imense cu spații de lucru și individuale și în comun, formidabile care să faciliteze studiul; numeroase cantine la fiecare corp de facultate din cadrul campusului, toate fiind mici afaceri conduse de localnici, cu mâncare foarte bună. Eu am ajuns să merg la cantina facultății de economie, unde aveau cea mai bună și ieftină mâncare și cea mai curată sală de mese. A fost o experiență extraordinară să trăiesc acolo un semestru.

Dar cu toate acestea și mai mult realizez cât de mult m-a făcut această experiență de studiu acolo să apreciez ce universitate bună avem noi în Brașov. Nu aș mai vrea să petrec un semestru la UM, oricât de interesant și provocator a fost. Stilurile de predare erau foarte diferite, mult mai pasive și accentul era pus mult mai mult pe studiu individual. Mi se pare că este mult mai potrivit modul de desfășurare a activităților didactice aici, cu seminarii și laboratoare în care interacționezi direct cu cadrele didactice și cu colegii.

În paralel cu viața din campus, unde pe lângă cursuri am participat la toate activitățile oferite de voluntarii pentru studenții exchange, inclusiv deschiderea semestrului unde am purtat un costum național românesc și ziua sporturilor, unde am fost cel care a luat parte la cele mai multe curse de kayak, am avut

Nevertheless, I realize even more how much this study experience there has made me appreciate what a good university we have here in Brașov. I wouldn't want to spend another semester at UM, however interesting and challenging it might have been. The teaching styles were very different, much more passive; and the emphasis was placed rather on the individual study. It seems to me that the way of conducting teaching activities is much more appropriate here, with seminars and laboratories where one interacts directly with the teaching personnel and colleagues.

In parallel with the campus life where, apart from classes, I participated in all the activities offered by the volunteers to the mobility exchange students, including the opening of the semester where I wore a Romanian national costume and sports day, where I was the one who took part in most kayak races, I had the phenomenal opportunity to live in, and explore, Southeast Asia.

At first, except for the course hours, I didn't feel comfortable. There I had something to focus on, but when I was home, I was alone, thousands of kilometres away from everything I held dear. It was a feeling hard to describe – of fear and loneliness interwoven with excitement and hope that I might still make friends there as well. With a positive attitude, a lot of energy, and an incredible amount of luck, I realize, upon looking back, that I ended up making a real family of friends with whom I still keep in touch and will continue to do so.

Together with them, I spent the first Christmas without the family at home. It is with them as well that I capitalised on every long weekend, due to various national and religious holidays, to visit and see as much as we could. This is how we ended up touring Vietnam for 11 days, during the mid-semester holiday, to go to an isolated tropical island where the longest road was a paved path, and the only vehicle was a beach-levelling ATV, to see Singapore and all its spectacular buildings, where employees of the world's largest companies would rush out at 6 p.m. and gather by the

ocazia fenomenală de a trăi în, și de a explora, Asia de Sud Est.

La început, în afara orelor de școală nu mă simțeam confortabil. Acolo aveam pe ce să mă concentrez, dar când eram acasă eram singur, la mii de kilometri de tot ce îmi era drag. A fost un sentiment greu de descris – de frică și singurătate împletite cu entuziasm și speranță că îmi pot face totuși prieteni și acolo. Cu o atitudine pozitivă, multă energie dar, realizez uitându-mă în trecut, și incredibil de mult noroc, am ajuns să îmi formez o adevărată familie de prieteni cu care încă păstrez legătura și voi continua să o fac.

Împreună cu ei am petrecut primul Crăciun fără familia de acasă. Tot cu ei am profitat de fiecare weekend prelungit, din cauza diverselor sărbători naționale și religioase, ca să vizităm și să vedem cât de mult. Așa am ajuns să facem un tur al Vietnamului timp de 11 zile, în vacanța din mijlocul semestrului, să mergem pe o insulă tropicală izolată unde cel mai mare drum era o cărare pavată și singurul vehicul era un ATV cu care se îndrepta plaja, să vedem Singapore și toate clădirile sale spectaculoase, unde angajații celor mai mari firme din lume ieșeau în grabă pe la 6 seara și se adunau cu sutele în barurile de la parter de unde nu plecau până la miezul nopții, doar ca să vină a doua zi la servici iarăși. Așa am ajuns să particip la un festival indian de nedescris (Thaipusam Festival), în care mii de oameni au făcut o paradă de 40 km pe jos, desculți, mulți cu decorațiuni imense pe cap sau chiar cârlige agățate în pielea spatelui timp de o noapte întreagă, pentru a urca cu ele scările templului la răsărit.

Tot așa, am ajuns să petrec patru zile în Bangkok și împrejurimi, zile în care am vizitat mai multe temple decât credeam că voi vedea vreodată. Și tocmai acolo, în templul „The Lying Buddha” din mijlocul Bangkokului, în care atracția principală este o statuie imensă aurie al unui Buddha care stă întins pe lateral, am văzut o doamnă care bea apa dintr-o sticlă de Borsec. Eram singurul student român la UM și nu vorbisem română cu cineva față în față de când am plecat din București. Ceva îmi spunea că trebuie să intru în vorbă. Spre

hundreds in the bars on the ground floor where they wouldn't leave until midnight, only to come back to work the next day. That's how I ended up participating in an indescribable Indian festival (Thaipusam Festival), in which thousands of people made a 40-km parade, barefoot, for an entire night, many of them with huge decorations on their heads or even hooks stuck in the skin of their backs, to climb the temple stairs at sunrise. Just the same, I ended up spending four days in and around Bangkok, visiting more temples than I thought I would ever see. And it was there, in “The Lying Buddha” temple in the centre of Bangkok, where the main attraction is a huge golden statue of a Buddha lying on its side, that I saw a lady drinking water from a Borsec bottle.

I was the only Romanian student at UM and I hadn't spoken Romanian to anyone face to face since I left Bucharest. Something told me I had to start the conversation. To my great surprise, the lady with the Borsec bottle was the wife of a respectable Romanian professor participating in a conference. That man was the former Rector of UNITBV, who told me that it was he who had established the collaboration between UNITBV and the Erasmus programme, that is, he was, in part at least, the reason why I had the privilege of being there and changing my life forever. I could hardly believe it and I was thrilled. I hope I had enough presence of mind to thank him, but I don't remember.

Evans Ochieng OWUOR

Viena - Austria

Septembrie/September 2022 - Februarie/February 2023

Facultatea de Silvicultură și exploatarea forestiere

Faculty of Silviculture and Forest Engineering

Programul Erasmus a fost inițial introdus ca una dintre inițiativele emblematice ale Uniunii Europene pentru educație și formare. Cu ocazia celei de-a 20-a aniversări, în 2007, acesta a fost sărbătorit în întreaga Europă ca un factor vital al integrării europene. Denumirea completă a programului, Schema de Acțiune a Comunității Europene pentru Mobilitatea Studenților Universitari (Erasmus), a devenit sinonimă cu o generație de tineri europeni care îmbrățișează educația și colaborarea interculturală. Fără îndoială, Erasmus este considerat o poveste de succes, fapt reflectat de primele sale realizări: în anul inaugural (1987/88), peste 3 000 de studenți au studiat în străinătate în una dintre cele 11 țări care au participat inițial. De atunci, programul a crescut exponențial. În prezent, o majoritate semnificativă a universităților din Europa participă la Erasmus, promovând cooperarea între instituții și permițând unui număr de peste 150 000 de studenți anual să urmeze studii în una dintre cele 33 de țări participante.

The Erasmus Program was initially introduced as one of the flagship initiatives of the European Union for education and training. On the occasion of its 20th anniversary in 2007, it was celebrated across Europe as a vital driver of European integration. The full name of the program, the European Community Action Scheme for the Mobility of University Students (Erasmus), has become synonymous with a generation of young Europeans embracing education and intercultural collaboration. Without a doubt, Erasmus is considered a success story, as reflected in its early achievements: in its inaugural year (1987/88), over 3,000 students studied abroad in one of the 11 countries that initially participated. Since then, the program has grown exponentially. Today, a significant majority of universities in Europe participate in Erasmus, promoting inter-institutional cooperation and enabling over 150,000 students annually to study in one of the 33 participating countries.

Privind în urmă, mă consider privilegiat că am luat parte la această inițiativă marcantă. Programul Erasmus+ mi-a oferit oportunitatea deosebită de a participa la cursuri specializate și de a colabora cu cercetători și profesori apreciați, completându-mi studiile de masterat într-un mod semnificativ. Lucru important - majoritatea cursurilor pe care le-am urmat au fost pe deplin recunoscute de instituția mea de origine, Universitatea Transilvania din Brașov.

Am participat atât în mobilitate de studiu Erasmus+, cât și de practică la Universitatea de Resurse Naturale și Științele Vieții (BOKU) din Viena, Austria, și, respectiv, la Universitatea de Agricultură din Cracovia, Polonia. În timpul mobilității mele academice la Viena, am fost ghidat de un acord (Learning Agreement) care a încurajat participarea activă la o varietate de activități academice și de îmbogățire a competențelor.

La BOKU, am fost înscris la programul european de silvicultură, unde am urmat cursuri precum Sisteme de asistență decizională, Bioeconomie forestieră, Economia resurselor forestiere, Managementul proiectelor în cooperarea pentru dezvoltare, Solul pădurilor montane și Nutriția solurilor forestiere. Aceste materii m-au ajutat să aprofundez semnificativ cunoștințele și mi-au perfecționat abilitățile de

Looking back, I consider myself privileged to have taken part in this landmark initiative. The Erasmus+ program gave me the unique opportunity to attend specialized courses and collaborate with esteemed researchers and professors, significantly enriching my master's studies. Importantly, most of the courses I attended were fully recognized by my home institution, Transilvania University of Brașov.

I participated in both Erasmus+ study and internship mobility at the University of Natural Resources and Life Sciences (BOKU) in Vienna, Austria, and at the University of Agriculture in Krakow, Poland, respectively. During my academic mobility in Vienna, I was guided by a Learning Agreement that encouraged active participation in a variety of academic and skill-enhancing activities.

At BOKU, I was enrolled in the European Forestry program, where I took courses such as Decision Support Systems, Forest Bioeconomy, Forest Resource Economics, Project Management in Development Cooperation, Mountain Forest Soils, and Forest Soil Nutrition. These subjects helped me deepen my knowledge significantly and sharpened my research skills. A highlight of my time in Vienna was working closely with my supervisor, Dr. Gerhard Weiss, and receiving valuable insights from notable professors such as Prof. Helmut Schume, Prof. Mathias Neumann, Dr. Hans Sanden, and Dr. Michael Kleine—a renowned expert in forest landscape restoration at IUFRO—who kindly wrote me a recommendation letter. Their guidance was particularly relevant to my master's thesis, which focused on forest policy and forest landscape restoration in Kenya.

In addition, BOKU offered subsidized German language courses and free tandem classes, which I eagerly joined from beginner level. These classes, held twice a week for international students, provided valuable exposure to the local language and culture. BOKU further enriched my experience through numerous cultural events and excursions around Vienna, including visits to nearby forests, museums, and themed student parties organized by ESN. The university fostered a strong

cercetare. Un punct culminant al timpului petrecut la Viena a fost colaborarea strânsă cu coordonatorul meu, Dr. Gerhard Weiss, precum și primirea de informații valoroase de la profesori notabili precum Prof. Helmut Schume, Prof. Mathias Neumann, Dr. Hans Sanden și Dr. Michael Kleine, un expert de renume în restaurarea peisajelor forestiere la IUFRO, care mi-a scris cu amabilitate o recomandare. Sfaturile lor au fost deosebit de relevante pentru lucrarea mea de masterat, care s-a axat pe politicile forestiere și restaurarea peisajelor forestiere din Kenya.

În plus, BOKU a oferit cursuri subvenționate de limbă germană și cursuri gratuite de tandem, la care am participat cu nerăbdare de la zero. Aceste cursuri, ținute de două ori pe săptămână pentru studenții internaționali, au oferit o expunere valoroasă la limba și cultura locală. BOKU mi-a îmbogățit și mai mult experiența prin numeroase evenimente culturale și excursii în jurul Vienei, inclusiv vizite la păduri din apropiere, muzee și petreceri tematice organizate de studenți (ESN). Universitatea a promovat un puternic sentiment de comunitate prin activități de team-building și picnicuri, ajutând la cultivarea unor prietenii de durată și a camaraderiei între studenții din diferite medii culturale. Lucrul atât cu studenții locali, cât și cu alți participanți Erasmus+ și Erasmus Mundus în proiecte de grup a creat un mediu de învățare vibrant și multicultural. Această diversitate de perspective a îmbunătățit semnificativ dimensiunile academice și personale ale experienței.

Cred că participarea la programul de mobilitate Erasmus+, în special pentru studenții de la Facultatea de Silvicultură și exploatarea forestieră a Universității Transilvania, poate fi profund transformatoare. Aceasta încurajează explorarea academică, imersiunea culturală și dezvoltarea personală, beneficii care se extind mult dincolo de sala de clasă.

sense of community through team-building activities and picnics, helping build lasting friendships and camaraderie among students from diverse cultural backgrounds. Working alongside both local students and other Erasmus+ and Erasmus Mundus participants on group projects created a vibrant and multicultural learning environment. This diversity of perspectives greatly enhanced both the academic and personal dimensions of the experience.

I believe that participating in the Erasmus+ mobility program, especially for students from the Faculty of Forestry and Forest Engineering at Transilvania University, can be profoundly transformative. It encourages academic exploration, cultural immersion, and personal development—benefits that extend far beyond the classroom.

